

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

41. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

13. ŘÍJNA 2013

Z obsahu:

Neprodávejte své mládí obchodníkům se smrtí

Svatý otec František
k sardinské mládeži,
Cagliari 22. 9. 2013

- strana 2 -

Pastýřský list olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera

k volbám 2013

- strana 5 -

Odevzdat se Bohu celý

Blahoslavený
Frédéric Ozanam

- strana 6 -

Bojovník za děti a matky

Wolfgang Hering,
povoláný Bohem,
se postavil do služeb
ochrany života

- strana 8 -

Slovensko: 80 000 lidí

na Národném
pochodu za život

- strana 9 -

V Kristu zůstávám Židem

Věděl jsem, kým jsem,
a nijak jsem nechtěl pře-
stat být Židem, když jsem
hledal nežidovskou víru

- strana 11 -

Dopis Benedikta XVI. autorovi knihy

Drahý papeži, píši Ti

- strana 12 -

Košice 22. září 2013, první slovenský Národný pochod za život

Editorial

Dovolme Ježíši vstoupit na loďku našeho života a spolu s ním zajedme na hlubinu. Tak povzbuzoval Svätý otec František sardinskou mládež, aby nevzdávala svůj život s Bohem, když přijdou těžkosti.

Potřebu něčeho pevného, kam by zapustil kořeny, aby mohl odolávat útokům pochybností, pocítoval také bl. Frédéric Ozanam. (str. 6) Na jeho životním příběhu vidíme, co znamená odezdat se Bohu celý.

Zajedme na hlubinu a podívejme se, jaké Boží zázraky se v našem životě udály. Možná nebudeme muset vzpomínat dlouho... Důležité ale je mít stálé vědomí Boží přítomnosti v našem životě a pamatovat si, že mnohem lépe zvládáme kritické situace, když pevně věříme, že Bůh je jediným Pánem života – nejen našeho.

V té souvislosti se nám vykresluje nesmírná hloubka svědectví Wolfganga Heringa, který svou existenci zasvětil ochraně života. (str. 8) Téma ochrany života člověka od jeho početí až po přirozenou smrt se může zdát příliš frekventovaným. Existuje-li však zlo, pak je morální povinností katolíka nemlčet. Jak říká Benedikt XVI., náboženství, které nic neví o zlu a přehlíží ho, je prázdné. (str. 12)

Je povzbudivé, že naši sousedé na Slovensku se v hojném počtu (80 000 lidí) zúčastnili *Národního pochodu za život*. (str. 9) Jistě k tomu přispěla i podpora biskupů, farností, médií, pro-life organizací. Nezapomeňme, že i u nás jsou organizovány tyto pochody, informace o nich najdete např. na www.prolife.cz.

Eli říká, že židovský národ potřebuje přesvědčivé svědectví víry, aby přišel na to, že pohané našli poklad určený rovněž Židům – Mesiáše, který dává věčný život. (str. 11) Jedním z konkrétních svědectví v dnešní době může být právě celosvětový boj za ochranu života, ve kterém budou na prvním místě stát katolíci.

Svědectví však potřebuje i náš národ. Konkrétně je můžeme vydat ve volbách 25. a 26. října, kdy podle svého nejlepšího svědomí, vedeného Duchem Svätým, spolurozhodneme o příští vládě. Ke správnému rozhodnutí nám pomůže také pastýřský list arcibiskupa Jana Graubnera. (str. 5)

Zajíždějme často s Ježíšem na hlubinu. A to i ve věcech, ve kterých jsme to dosud nedělali. A spoolehnmě se na Něj. „Přináší to plody, spoolehnmě se na Boha,“ říká Hering. Aby se svět kolem nás změnil, musíme to dělat denně, ba neustále, je to životodárný úkon víry. „Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila!“ (Lk 17,19) A vzdejme Bohu chválu.

Daniel Dehner

Neprodávejte své mládí obchodníkům se smrtí

Svätý otec František k sardinské mládeži, Cagliari 22. 9. 2013

Drazí sardinští mládí!

(...)

Děkuji, že jste na dnešní setkání přijeli v tak hojném počtu. Děkuji také vašim dvěma „tiskovým mluvčím“. Když vás vidím, vzpomínám na Světové dny mládeže v Riu de Janeiro. Možná tam někteří z vás byli; mnozí z vás jistě sledovali televizi a internet. Byl to velmi krásný zážitek, svátek víry a bratrství, který naplňuje radostí. Toutéž radostí, kterou zažíváme dnes. Poděkujme Pánu a Panně Marii, Naší Paní z Bonaria. Díky ní jsme se tu dnes setkali. Často se k ní modlete, je to dobrá maminka, o tom vás ujišťuji!

Některé z vašich otázek míří stejným směrem. Přichází mi na mysl evangelium, které jsme vyslechli. Jsme na břehu Genezaretského jezera, kde žili a pracovali Šimon – kterého Ježíš později nazve Petrem – a jeho bratr Ondřej, spolu s Jakubem a Janem, rovněž bratry. Byli to všichni rybáři. Ježíš je obklopen zástupcem, který chce naslouchat jeho slovu. Vidí ony rybáře vedle jejich lodí, jak čistí síť. Vstoupí do Šimonovy loďky a požádá ho, aby odrazil od břehu. Pak se posadí v loďce a mluví k lidem. Když skončí, vyzve Šimona, aby zajel na hlubinu a rozhodil síť. Pro Šimona je tato žádost zkouškou – uvědomte si dobře to slovo „zkouška“ – protože on i druzí rybáři se zrovna vrátili po nočním nevydařeném rybolovu. Šimon je praktický a upřímný muž a ihned Ježíšovi odpovídá: „Mistře, celou noc jsme se lopotili, a nic jsme nechytili.“

To je první bod – *zažít neúspěch*. Jedna z vašich otázek se týkala svátosti biřmování. Jakže se tato svátost vlastně jmenuje? Biřmování? Nikoliv, název se změnil, teď je to „svátost rozloučení“. Mladí to dotáhnou až sem a pak jsou z církve pryč; je to tak, nebo ne? Je to selhání. Dalším neúspěchem, o kterém jste mluvili, je absence mladých lidí ve farnosti. Je to selhání, nezdar a rozčarování.

Mládí se upíná do budoucnosti, avšak někdy prožívá krach či frustraci. Jsou to důležité zkoušky. Chtěl bych se vás nyní na něco zeptat, odpovězte však v tichosti srdce. Myslete na selhání, která každý z vás zažil. Je jisté, že jsme si tím prošli všichni.

Obdobnou zkušenost zažíváme mnohokrát rovněž v církvi – kněží, katecheti a animátoři vydávají mnoho námahy a energie, usilovně se snaží a nakonec výsledky nikoliv pokaždé odpovídají jejich snahám. V prvních dvou otázkách se o tom zmínili také vaši zástupci. Mluvili o společenstvích, kde víra poněkud vybledla, života církve se účastní jen málo věřících, křesťané jsou smutní a unavení a mnozí mladí lidé jdou po biřmování pryč. Je to pro ně svátost rozloučení, jak už jsem zmínil. Ztratili nadšení, zažívají neúspěch a prázdnotu. Mám pravdu, nebo ne? (*Ano*, odpovídají mladí lidé.)

Jistě se ptáte, co v této situaci můžete udělat. To, co dělat nemáte, je podat se bezvýchodnosti a nedůvěře. Pesimistické křesťané – to není nic pěkného! Vy, mladí lidé, nemůžete a nesmíte být beznadějní, protože naděje je součástí vašeho bytí. Mladý člověk bez naděje není mladý, příliš brzy zestár! Naděje je součástí vašeho mládí! Pokud ji nemáte, uvažujete moc vážně... Mladý člověk bez radosti a bez naděje budí obavy, není to mladý člověk. Když mladý člověk ztratí radost, nedůvěruje životu a propadne beznaději, kde pak hledá trochu klidu a míru? Žije-li bez důvěry, bez naděje, bez radosti? Znáte jistě ony obchodníky se smrtí, kteří prodávají smrt a nabízejí vám cestu ve vašem smutku, beznaději, nedůvěře a skleslosti. Prosím vás, neprodávejte své mládí těm, kdo prodávají smrt! Dobře rozumíte tomu, o čem mluvím! Všichni tomu rozumíte – neprodávejte svůj život!

Dokončení na str. 4

K správnému způsobu, jak přijímat od Boha jeho dary, patří náležitá vděčnost za přijatá dobrodíní. Připrav se na dnešní setkání s Pánem tím, že odstraníš ze své duše a ze svého srdce všechno, co ti brání naslouchat tichému hlasu Ducha Božího.

Potkávaš Ježíše na jeho cestě do Jeruzaléma. Jde tam naposled, aby dovršil své dílo spásy. Máš tedy poslední příležitost setkávat se s ním na jeho cestách, po nichž prochází a prokazuje dobrodíní⁽¹⁾. Pověst o něm se rozšířila po celé zemi. Zpráva o tom, že přichází, je velkou útěchou pro všechny, kteří touží po jeho uzdravující přítomnosti. Nedbají námahy, jen aby se dostali do jeho blízkosti. Je také jedinou nadějí těch, které přepadl zhoubný neduh malomocenství. Jejich osud na ně doléhá dvojnásobně. Hrozí jim nejen dlouhé bolestné a odporné odumírání zaživa, ale jsou navíc vyhoštěni z lidské společnosti. Dobře si uvědom jejich zoufalé postavení, abys na jeho základě lépe pochopil, jak těžkou chorobou je mnohem horší duchovní malomocenství, při kterém hříšná nákaza pokrývá tvou duši nádory a navíc tě vylučuje ze společnosti s Bohem. Padni k nohám svému Pánu a pros jej, aby ses malomocenství duše bál mnohem více než nákazy na svém těle.

Stejným osudem jsou přiváděni nešťastníci k sobě bez ohledu na jejich národnost. Všechny spojuje horoucí touha po uzdravení, ale také naděje, že se setkají s velkým Dobrodincem, který jediný jim může pomoci. Sotva mohou tušit, že Prorok z Nazareta vidí jejich bídu mnohem dříve, než oni spatří jeho. Míří k nim ještě předtím, než zazní jejich prosebné volání. Duch Lásky řídí kroky věčného Slova tak, aby se setkávaly na jednom místě lidská bída a Boží všemohoucnost a otevřela se tak stavidla jeho milosrdenství. Nezapomínáš děkovat ustavičně Pánu, že neváhal sestoupit do tohoto slzavého údolí a posílá tak před sebou všem strádajícím víru a naději?

Zákon nedovoluje nešťastníkům, aby se k Ježíši přiblížili. Nemohou mu padnout k nohám, tím méně se ho dotknout, jak to udělali jiní nemocní. Mají jedinou možnost – dovolávat se z dálky jeho milosrdenství: *Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!* Osvoj si dobře tuto jejich modlitbu. Duch Svätý vnukl nemocným slova, kte-

Ovoce vděčnosti

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Nenašel se nikdo, kdo by vzdal chválu Bohu?

rá Pán slyší ze všech nejráději bez ohledu na to, z jaké dálky zaznívají. Když voláš „Smiluj se!“, říkáš všechno: přiznáváš svou nemohoucnost a uznáváš Pánovu moc i jeho milosrdnou ochotu k pomoci.

Ježíš vyslyšel modlitbu malomocných, ale nikoliv bezpodmínečně. *Jděte, ukažte se kněžím!* Pán respektuje zákon také proto, aby ti připomněl, že jeho milosrdenství zanechá zde na zemi instituci kněžství, které propůjčil svou všemohoucnost. Jdi ke knězi, odhal mu svou bídu a obdržíš ve svátosti jistotu, že tvá duše byla skutečně očištěna a ty se můžeš opět vrátit do společenství svatých. Malomocní pokorně přijímají jeho podmínku a Bůh je odměňuje za jejich pokoru darem plného zdraví.

Nyní už nic nebrání tomu, aby se přiblížili ke svému Dobrodinci a osobně poznali toho, který má pro ně připraveny mnohem větší dary. Chce jim dát také nový a opravdový vztah k Bohu. Vzpomeň si na malomocného syrského vojévůdce, který se vypravil za prorokem jen proto, aby získal zpět ztracené zdraví. Jen na domluvu přátel přemohl svou neochotu a přijal podmínky, které mu určil *Boží muž*. Vystoupil pak z vody *čistý jako malé dítě*. Moc propůjčená prorokovi od Hospodina vrátila malomocnému zdraví, ale Elizeova nezištnost, která byla obrazem Boží velkodušnosti, připravila uzdravenému mnohem větší dar: od pohanských model se obrátil k pravému Bohu. Náman si tedy odnáší mnohem více, než oč přišel prosit. To je hlavní smysl všech divů, které Bůh koná skrze ty, které si vyvolil za své služebníky.

Jestliže tedy Pán čeká, že se k němu vrátí ti, kteří k němu volali jen z dálky, je to především proto, aby mohl dovršit svůj dar. Pán vrací zdraví, aby mohl očištěnému darovat sám sebe. Není to smutné, že z deseti přichází jen jeden? Nepřipravuješ se také pro nedostatek své vděčnosti o možnost okusit, *jak dobrý je Pán*⁽²⁾?

Liturgická čtení

1. čtení – 2 Král 5,14-17

Náman sestoupil k Jordánu a ponořil se do něho sedmkrát podle nařízení Božího muže Elizea a jeho tělo se obnovilo jako tělo malého dítěte a byl čistý. Náman se vrátil k Božímu muži s celým svým doprovodem, stánu před ním a řekl: „Hle, už vím, že není Boha po celé zemi, jen v Izraeli. Nyní vezmi, prosím, dar od svého služebníka.“ Elizeus odpověděl: „Jako že je živ Hospodin, jemuž sloužím: Nic nevezmu!“ Ačkoli na něj naléhal, aby vzal, odepřel. Náman pak řekl: „Když tedy opravdu nechceš, dovol mi vzít tolik prstí, kolik unese spřežení mezků, neboť tvůj služebník nebude už obětovat celopaly a žertvy jiným bohům, jen Hospodinu.“

2. čtení – 2 Tim 2,8-13

Milovaný! Mysli na Ježíše Krista, Davida potomka, který byl vzkříšen z mrtvých. To je moje evangelium. Právě kvůli němu trpím, dokonce jako zločinec v poutech. Ale Boží slovo spoutáno není. Proto kvůli vyvoleným snáším všechno, aby také oni došli spásy a věčné slávy.

Dokončení na str. 5

Padni proto *na tvář k Ježíšovým nohám*. Tvé díky a chvála ti dávají bezprostředně poznávat vedle velikosti daru i velikost toho, který tě obdarovává. Padneš-li mu k nohám, pozvedne tě, aby tě přitiskl na své Srdce. Nepřestávej tedy *zpívat Hospodinu novou píseň*⁽³⁾.

Nenechávej si však radost díky a chvály jen pro sebe. Jestliže jsi silným hlasem prosil o smilování, tím silnějším hlasem *veleb Boha a uváděj ve známost spásu a spravedlnost, kterou zjevil před zraky pohanů*⁽⁴⁾. Nejvlastnějším projevem opravdové vděčnosti k *Ježíši Kristu, Davidovu potomku, je hlásání evangelia*. To je nyní tvým závazkem a v tom neustávej, ani kdybys měl pro ně *trpět jako zločinec v poutech*. Pros Pána, aby jeho slovo *nebylo v tobě spoutáno*, ale hlásaj je všem, kteří dosud nepoznali Pána, aby i *oni došli spásy a věčné slávy skrze Krista Ježíše*.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Sk 10,38; ⁽²⁾ srov. Ž 34,9;

⁽³⁾ resp. žalm 98; ⁽⁴⁾ tamt.

Neprodávejte své mládí obchodníkům se smrtí – dokončení ze str. 2

Vraťme se k příběhu evangelia – Petr v onom kritickém okamžiku hraje sám o sebe. Co by byl mohl udělat? Byl by mohl podlehnout únavě a nedůvěře a pomyslet si, že je to zbytečné, že je lépe se sebrat a jít domů. Co ale učiní? Odvážně vychází ze sebe a rozhoduje se Ježíši důvěřovat. Říká: „No tak dobře, na tvé slovo spustím síť.“ Pozor! Neříká: mými silami a výpočty, na základě mé dlouhé rybářské zkušenosti, nýbrž říká: „na tvé slovo“, na Ježíšovo slovo! A výsledkem je neuvěřitelný úlovek, síť se plní natolik, až se protrhávají.

To je druhý bod – *důvěřovat Ježíši*. Chci k vám být upřímný – a proto, když vám toto říkám, neprodávám vám nějaké iluze. Přicházím, abych vám řekl: je tu Osoba, která tě může vést, důvěřuj jí. Je to Ježíš! Důvěřuj Ježíši! Ježíš není iluze. Důvěřujme Ježíši, Pán je stále s námi. Přichází na břeh našich životů, je nablízku našich selhání, naší křehkosti a našich hříchů, aby je proměnil. Nikdy nevystupujte ze hry, jako dobří sportovci, kteří kvůli výsledkům dokáží tvrdě trénovat, jak někteří z vás vědí z vlastní zkušenosti. Obtíže vás nesmí vyřadit, nýbrž povzbudí k další cestě. Jako by se Ježíš obracel právě na vás: Zajedte na hlubinu a spusťte síť, mladí Sardiňané. Zajedte na hlubinu! Poddávejte se Pánovu slovu: On, se svým slovem, a jeho následování přináší plody ve vašem úsilí o svědectví. Když se úsilí o probuzení víry vašich přátel zdá zbytečné tak jako noční námaha rybářů, vzpomeňte si, že s Ježíšem se vše mění. Pánovo slovo naplnilo síť, Pánovým slovem nabude misionářská práce jeho učedníků na účinnosti. Následovat Ježíše je náročné. Znamená to nespokojit se s nepatrnými cíli a plavbou podél pobřeží, nýbrž mířit do výše a s odvahou!

Není dobré zůstat u tvrzení: „Nic jsme nechytili.“ Je nutné jít dál, „zajet na hlubinu a spustit síť“ – znovu, neúnavně. Ježíš to každému z nás opakuje a dodává nám sílu! Někdy hrozí stížnosti a rezignace, ty však přenecháme těm, kdo vyznávají „bohyni nářků“. Také vy stále naříkáte, jako při vigílii za zemřelého? Snad ne, to nesmí mladí lidé dělat. „Bohyně nářků“ klame, zavede vás na nesprávnou cestu. Když vše

zdánlivě stojí a vážne, když nás znepokojí osobní problémy, když sociální obtíže nenacházejí patřičnou odpověď, není dobré se vzdát. Ježíš je cesta – dovolme mu, aby vstoupil na naši loďku, a spolu s ním zajedme na hlubinu! On mění naše životní vyhlídky. Víra v Ježíše přivádí k naději, která přesahuje, k jistotě založené nejenom na našich vlastnostech a schopnostech, nýbrž na Božím slově, na Pánově pozvání. Nezapomínejte se lidskými propočty a neověřujte si, zda se okolní realita kryje s vašimi jistotami. Zajedte na hlubinu, vyjděte ze sebe, vyjděte z našeho malého světa, abyste se otevřeli Bohu, abyste se stále více otevírali také bratřím. Otevřenost vůči Bohu nás otevírá vůči druhým! Otevřít se Bohu a otevřít se druhým. Vyjít pár kroků ze sebe – malé kroky, ale udělat je! Vyjít těmito malými kroky ze sebe směrem k Bohu a směrem k druhým a přitom otevřít srdce bratrství, přátelství a solidaritě.

Třetí bod – a tím skončím, je to trochu dlouhé. „Spusťte síť k lovení.“ Draží mladí Sardiňané, třetí věc, kterou vám chci říci – a tím také odpovídám na další dvě otázky, je tato: *Také vy jste povolání, abyste se stali „rybáři lidí“*. Neváhejte a vynaložte svůj život, abyste radostně svědčili o evangeliu – zejména svým vrstevníkům. Chtěl bych vám vyprávět svou osobní zkušenost. Včerejšek byl šedesátým výročím dne, kdy jsem ve svém srdci zaslechl Ježíšův hlas. Neříkám to ale proto, abychom to s dorostem oslavovali. Je to vzpomínka – uplynulo šedesát let, ale já na to nikdy nezapomenu. Bylo mi sedmnáct let. Před tímto rozhodnutím uplynulo několik let, než toto pozvání nabylo konkrétní a definitivní podoby. Potom uběhlo mnoho let – některé plné úspěchů a radostí, avšak mnoho roků selhání, křehkosti a hřichu... Šedesát let na Pánově cestě, za Ním, vedle Něho, stále s Ním. Řeknu vám pouze toto: nelituji toho! Nelituji toho, ale proč? Ne snad proto, že bych si připadal jako Tarzan a šel dál vlastní silou. Nikdy jsem své volby nelitoval, protože vždy, i v nejtemnějších okamžicích, v momentech hřichu, těžkosti a selhání, jsem se díval na Ježíše a důvěřoval jsem mu – a On mne nikdy nenechal samotného. Důvěřujte Ježíši – On jde stále

dál, kráčí s námi. Nikdy nezklame, je věrný, je to věrný druh. To je tedy mé svědectví – jsem šťastný, že jsem prožil těchto šedesát let s Pánem. Ale chci vám říci ještě něco víc – jděte dál.

(...) Zůstaňte spojeni v modlitbě. A kráčejte v tomto životě s Ježíšem tak, jak to udělali světci. Světci se nerodí již dokonalí a svatí. Stávají se jimi, protože důvěřují Pánovu slovu a „zajíždějí na hlubinu“ tak, jak to udělal Šimon Petr. Vaše země vydala mnohá svědectví svatosti, a to i v nedávné době: blahoslavená Antonia Mesina, Gabriella Sagheddu, Giuseppina Nicoli; služebníci Boží Edvige Carboni, Simonetta Tronci a Don Antonio Loi. Jsou to obyčejní lidé, kteří místo nářků „spustili síť k lovu“. Napodobujte jejich vzor, svěťte se jejich přímluvě a buďte stále ženami a muži naděje! Žádné lamentování a skleslost! Žádná sklíčenost a nakupování smrtící útěchy! Nic takového! Jděte kupředu s Ježíšem! On nikdy neselhává, nikdy nezklame, On je věrný! Modlete se za mne a ať vás doprovází Panna Maria.

Před závěrečným požehnáním Svätý otec František dodal:

Draží mladí, než vám udělím požehnaní, chci vám ještě něco říci. Když jsem vyzýval k cestě s Ježíšem, tato cesta se vztahovala k budování dobra, k pokračování života, pomoci druhým, utváření lepšího světa a míru. Existují také chybné volby, které volí zkázu. Dnes se v Pákistánu kvůli takovéto chybné volbě, volbě nenávisti a války, stal atentát, při kterém zemřelo 70 lidí. Takováto cesta není dobrá a ničemu neposlouží. Je třeba jít pouze cestou míru, která buduje lepší svět! Jestli to však neuděláte vy, mladí, nikdo jiný to neudělá. To je problém a otázka, kterou vám zanechám. „Jsem ochoten, jsem ochotna vydat se touto cestou, abych budoval lepší svět?“ Pouze toto jsem vám chtěl říci a nyní se pomodleme Otče náš za všechny oběti atentátu v Pákistánu... Kéž nám Panna Maria napomůže, abychom stále usilovali o lepší svět a vydali se cestou budování a pokoje, a nikoliv cestou zkázy a války. Požehnej vás Všemohoucí Bůh Otec, Syn a Duch Svätý. Prosím, modlete se za mne. A na shledanou!

*Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Pastýřský list olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera k volbám 2013

Drazí bratři a sestry, blíží se důležité parlamentní volby, a proto vám jako váš pastýř chci připomenout, že katolíci mají morální povinnost šířit společné dobro využitím svého volebního práva (srov. *KKC* 2240). Zodpovědnost za stát nemají jen veřejní činitelé, ale všichni občané (*KKC* 2239). Na každém z nás záleží, komu dáme svůj hlas, koho pověříme, aby jednal naším jménem v parlamentu.

Nehledme na líbivá slova a laciné sliby ráje na zemi. Všimněme si především postojů kandidátů k zásadním morálním otázkám. Nikdo není dokonalý, proto od politiků žádejme především správný postoj k ochraně základních lidských práv a hodnot.

Základem státu je rodina. Fungující stát nezajistí ten, kdo nepodpoří zdravou rodinu založenou na manželství muže a ženy. Spravedlivý stát nevybuduje ten, kdo nezajistí každému základní právo na život od početí až po přirozenou smrt. Lidská práva nerespektuje ten, kdo je přízná jen někomu, kdo upřednostní dospělé na úkor dětí či bohaté na úkor chudobných. Rovnost ve všem není možná. Nikdy nebudou všichni stejně bohatí nebo stejně zdraví a úspěšní. Všichni však musí mít stejná práva. Všem dětem se musí příznávat právo na život, dobrou výchovu a lásku otce i matky v rodině. Práva dospělých omezující práva dětí, jako například „porizovat si“ děti jako nějaký majetek mimo manželství a jít za svým „štěstím“ za cenu rozbití rodiny, jsou vůči dětem nespravedlivá a nepřijatelná.

Stát má sloužit všem občanům a má pomáhat k jejich pokojnému soužití. Proto je špatné podpořit svým hlasem ty, kteří propagují nenávist – ať už třídní, rasovou či náboženskou. Někteří si v této kampani berou za volební téma boj proti církvi pod záminkou restitucí, které stejně nejde měnit ani zákonem ani referendem. Dvacet let chyběla politická vůle k dohodě. Nakonec jsme přijali návrh vlády. Ti, kteří žádnou dohodu nechtěli, dnes křičí. Zlé je především to, že volební kampaň apelující na lidskou závist probouzí

náboženskou nenávist. Přidávají se noviny, které píšou o miliardách pro církev.

Dovolte proto opět krátké vysvětlení restitucí, kterými církev vůbec nezbohatne, jen se změní způsob financování. Stát přestane platit kněze, a tím bude mít menší možnost zasahovat do vnitřního života církve, což právě některým vadí. Stát vrátí církvi majetek, který má ve svých rukách, a proplatí majetek, který je v rukách kraje, obcí a soukromých osob. Z tohoto majetku si pak musí církev trvale vydělávat na platy duchovních a na provoz. Pokud budeme hospodařit úspěšně, budeme podporovat další prospěšné aktivity. Církev už dnes platí nemocniční kaplany v některých nemocnicích, či učitele náboženství v některých školách a pastorační asistenty v některých Charitách. Snížení restituční částky stanovené zákonem a dohodnuté ve smlouvě se státem by vedlo k propouštění zaměstnanců. To bychom neměli dopustit.

Pro lepší představu můžeme srovnat dosavadní roční dotace státu na všechny církve v České republice s náklady Národního divadla v Praze a všechny finanční náhrady obdržené během příštích třiceti let s každoroční dotací na sluneční elektrárny, která je jen o málo menší. Část-

ka, kterou má stát církvím vyplatit, tvoří jednu tisícinu státního rozpočtu. Zatím jsme nepřevzali ani jeden pozemek, ani jednu korunu finanční náhrady. Jen jsme přišli o některé dotace, například na Charitu, a o některé sponzory, protože ti si myslí, že jsme už bohatí.

Nenaříkáme, protože jsme v ruce Boží, a věříme, že vše, co se děje, je Boží vůle či z Božího dopuštění. Všem, kteří nás očerňují, pomlouvají, špiní a nenávidí, velkoryse odpouštíme, protože Pán Ježíš nás učí milovat všechny, i nepřátele. Nežádá však od nás, abychom spolupracovali na jejich křivdách tím, že je podpoříme.

Konečné rozhodnutí při volbách udělá každý sám. Tam, kde máte pochybnosti, kde se vám nikdo nezdá ideální, volte menší zlo a svůj hlas dejte tomu, kdo je ideálu nejbližší, kde máte alespoň naději, že se váš kandidát bude stavět za hodnoty blízké křesťanství nebo se bude snažit alespoň zmenšit negativní dopad zákonů prozrazených většinou. Nehleďte na to, jestli má šanci uspět. Důležitý je každý hlas.

Spoléhám na vaši zralou odpovědnost a lásku k Bohu, církvi a národu. Vyprošuji vám moudrost Ducha Svatého a každému z vás ze srdce žehnám.

arcibiskup Jan

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

vy skrze Krista Ježíše. Tohle je jisté: Když jsme s ním umřeli, budeme s ním také žít. Když vytrváme, budeme s ním i královat. Když ho zapřeme, zapře také on nás. Ale i když my jsme nevěrní, on zůstává věrný, protože nemůže zapřít sám sebe.

Evangelium - Lk 17,11-19

Na cestě do Jeruzaléma procházel Ježíš mezi Samařskem a Galilejí. Když přicházel do jedné vesnice, šlo mu naproti deset malomocných. Zůstali stát opodál a vo-

lali: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“ Když je uviděl, řekl jim: „Jděte a ukažte se kněží.“ A jak odcházeli, byli očištěni. Když jeden z nich zpozoroval, že je uzdraven, vrátil se, mocným hlasem velebil Boha, padl mu k nohám tváří až k zemi a děkoval mu. Byl to Samaritán. Ježíš na to řekl: „Nebylo jich snad očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, aby se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?“ A jemu řekl: „Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila.“

Odevzdat se Bohu celý

Blahoslavený Frédéric Ozanam

Ačkoli byli Francouzi, žili Jean-Antoine Ozanam a jeho žena Marie v Milánu, když se jim roku 1813 narodil syn Frédéric. Vrátili se zpátky do Lyonu teprve roku 1816. Frédéric byl hluboce ovlivněn výchovou svých rodičů, kteří se neúnavně věnovali Bohu a chudým: „Na kolenou své matky jsem se naučil bázni před Tebou, Pane, a v jejích očích lásce k Tobě.“ Ale dítě bylo od narození slabé. V šesti letech ho skolila tyfová horečka a z této těžké nemoci vyvázl jenom díky podivuhodnému zásahu svatého Jeana-Francoise Régise, ke kterému se jeho příbuzní vroucně modlili.

Přes svoji andělskou čistotu, svoji nelíčenou upřímnost a jemný soucit ke každému utrpení měl Frédéric velice obtížný charakter. V jednom dopisu svému tehdejšímu kamarádovi ze třídy popsal sám sebe takto: „Nikdy jsem nebyl více zlý než v osmi letech. Byl jsem svévolný, hněvivý a neposlušný. Když jsem byl potrestán, vzpíral jsem se trestu... Byl jsem velice líný. Nebylo žádného šprýmu, který by mě nenapadl.“ V devíti letech ho otec nechal zapsat k návštěvě páté třídy královského kolegia v Lyonu. Tam se stal jeho charakter díky dobrotě jeho učitelů povolnějším.

V 15 letech prošel Frédéric dobou pochybností ve víře. Vlivem společenského klimatu vyznačujícího se nevěrou se ptal nakonec, proč vlastně věří. Neodporují nové objevy vědy víře? Může rozum vůbec s jistotou poznat existenci Boží? To byly otázky, kterými se zabýval. Uprostřed nej-

horších pochybností slíbil Pánu, že se bude věnovat celý život obraně pravdy, když mu tyto otázky laskavě osvětlí.

Bůh ho vyslyšel a zavedl k abbému Noirotovi. Tento kněz a profesor filosofie ho poučil, aby víru podepřel používáním svého rozumu. Dosud se myslelo, že

se musí od sebe oddělovat víra a rozum, ale to neplatí. „I když víra stojí nad rozumem,“ učí I. vatikánský koncil, „přesto nemůže být nikdy opravdový nesoulad mezi vírou a rozumem: protože stejný Bůh, který zjevil tajemství a vlil víru, vložil do lidského ducha světlo rozumu. Bůh ale nemůže sám sebe popírat, jako nemůže pravda protirečit pravdě.“

Abbé Noirot bral Frédérica rád na na své procházky. Přitom diskutovali jako

učitel a žák o otázkách souladu mezi vědou a vírou. Postupně se měnily Frédéricovy pochybnosti v jistotu. „Od určité doby,“ psal později, „jsem pociťoval potřebu po něčem pevném v sobě, na co bych se mohl pevně upnout a do čeho bych mohl zapustit kořeny, abych mohl odolávat útokům pochybností. Dnes je moje duše naplněna radostí a útechou. V souladu s mojí vírou našel můj rozum teď zase znovu ten katolicismus, kterému mě naučila moje vynikající matka a který mi byl v dětství tak drahý.“

V roce 1830 poslali pan a paní Ozanamovi svého syna na studia práv do Paříže. Frédéric se tam připojil ke skupině inteligentních a ve víře pevných mladých katolíků: „Měli jsme potřebu posilovat svoji víru vůči útokům, jimž jsme byli vystaveni od různých systémů falešné vědy.“

Ale doktrinární vzdělání a historická výměna myšlenek s jeho přáteli ve víře Ozanamovi brzo nestačila. Během jeho přednášek o dějinách přišla od posluchačů námitka: „Máte pravdu, když mluvíte o minulosti: Katolicismus způsobil kdysi divy, ale dnes je mrtvý. Vždyť co ve skutečnosti děláte, když jste hrdý na to, že jste katolík? Kde jsou ta díla, která dokazují vaši víru a která nás mohou přivést k tomu, abychom tuto víru respektovali a považovali za platnou?“ Zasažen touto osudnou námitkou, zvolal Ozanam: „Aby byl náš apoštolát od Boha pozhnaný, chybí mu jedno: dobrá díla. Dobrý skutek pro chudé je dobrým skutkem pro Boha.“ A odebral se bez dlouhého otálení k dílu. Se svým přítelem, se kterým bydlel na studentském pokoji, vzal tu trošku palivového dřeva, co jim zbývala pro poslední zimní měsíce, a zanesli je jednomu chudému muži.

23. dubna 1833 založili Frédéric a šest jeho přátel *Konferenci lásky* pod patronátem svatého Vincence z Pauly. Tak vzniklo charitativní dílo *Konference svatého Vincence z Pauly*, které má dnes 800 000 členů ve 47 000 konferencích ve 132 zemích. „Chci,“ řekl Ozanam, „obekat celý svět sítí bliženské lásky.“ „Je to podnět k úžasu pro toho, kdo studuje dějiny církve – a pro věřící potvrzení jejího božského původu –, je to skutečnost připravenosti křesťanské lásky, nabídnout po všechny časy lidem díla ke zmírnění všech druhů nouze,“ řekl Pius XII. dne 27. dubna 1952.

Pákistán: Sebevražedný útok na křesťany

Dvojice sebevražedných atentátníků se 22. září odpálila mezi účastníky nedělní mše svaté v městě Pešavar v severním Pákistánu. Při útoku zahynulo více než 80 lidí a na 120 lidí bylo zraněno. Atentátníci se odpálili s odstupem pouhých několika vteřin uvnitř kostela hned po mši, když

lidé začali vycházet z chrámu. V kostele bylo v okamžiku útoku nejméně 600 věřících. Křesťané, kteří tvoří 4 % z celkového počtu 180 milionů obyvatel Pákistánu, jsou často terčem islámských radikálů.

Podle zpráv tiskových agentur

Ke hmotným almužnám připojili noví „bratři“ duchovní dobročinnost: „Poučovat, radit, utěšovat, povzbuzovat a odpouštět a trpělivě snášet, to jsou duchovní díla milosrdenství.“ Hmotná a duchovní dobrodini poskytnutá chudým ukazují životnost křesťanské lásky. Ale Ozanam rozšířil své úmysly vzhledem k situaci jeho doby a všiml si požadavků lásky také na sociální a politické rovině: „Otázka, která dělí lidi naší doby, není otázkou politických forem, nýbrž sociální otázka: Jde o to, jestli zvítězí duch egoismu, nebo duch obětavosti, jestli společnost dovolí jenom obrovské vykořisťování ve prospěch silnějších, nebo obětavost každého jednotlivce ve službě všem.“

Myšlení a působení Frédérica Ozanama a jeho druhů nám nabízí příklad k následování, přičemž se musí respektovat nové podmínky současné společnosti. I když sociální nespravedlnost posledního staletí ještě není překonána, přibývají k tomu v nové době jiné, neméně závažné poruchy.

„Vykořisťování ve prospěch silnějších,“ o kterém Ozanam mluvil, se projevuje dnes v ničení slabých, to znamená nenarozených dětí. Proto nepřestává církev pranýřovat zločin potratu. Vybízí všechny lidi a zvláště křesťany nasadit všechnu vynalézavost, aby se zastávali v tomto dramatu těhotných žen, přispívali jim na pomoc při přijetí a výchově jejich dětí (bez kompromisu k nemravným, smrtícím zákonům). Pohrdání životem se projevuje také v eutanázii.

Uplynulo několik let a Ozanam obdržel dvakrát doktorský titul. Jako vynikající absolvent pařížské fakulty dostal katedru obchodního práva v Lyonu, později se stal profesorem na Sorbonně. Ale jeho životní stav nebyl ještě pevně ustálený a kolísal mezi duchovním povoláním a manželstvím. Dával přednost plnému odevzdání sebe Bohu slibem čistoty. Na druhé straně zvažoval také manželský svazek, vůči kterému cítil zpočátku silné rozpaky.

Jednoho dne, když navštívil rektora lyonské akademie, všiml si náhodně mladého děvčete, které něžně obsluhovalo jeho ochrnutlého bratra. „Milá sestra a šťastný bratr,“ pomyslel si. „Jak ho má ráda!“ V Amélii Soulacroix, dceři rektora, viděl živé zosobnění lásky. Vzpomínka na tuto scénu ho už nikdy neopustila. Toto děvče

Svatý stolec navrhuje Blízký východ za bezjadernou zónu

Svatý stolec s ohledem na napjatou syrskou situaci vyzývá *Mezinárodní agenturu pro atomovou energii*, aby se Blízký východ stal bezjadernou zónou. Arcibiskup Dominique Mamberti na 57. generálním zasedání zmíněné agentury vyjádřil hluboké znepokojení Svatého stolce nad tragickým vývojem v blízkovýchodním regionu. „Globální bezpečnost nesmí záviset na nukleárních zbraních,“ prohlásil vatikánský sekretář pro vztahy se státy, který ve svém vystoupení citoval z encyk-

liky bl. Jana XXIII. *Pacem in terris*. Mons. Mamberti na vídeňské konferenci opětovně apeloval na dodržování *Smlouvy o nešíření jaderných zbraní*, na které má Mezinárodní agentura pro atomovou energii dohlížet a které je důležité také z humanitárního hlediska. Vyslanec Svatého stolce se ve svém projevu věnoval rovněž otázce jaderné energie, resp. jejího bezpečného využití pro mírové účely.

www.radiovaticana.cz, 18. 9. 2013

ztělesňovalo ideál, který si utvořil o křesťanské ženě. Svatba s Amélií se konala 23. června 1841.

Jmenování Frédérica Ozanama profesorem dějin zahraniční literatury na Sorbonně v lednu 1841 mu dalo možnost, aby se věnoval svému povolání apologety (obránce učení). Snažil se víru z dějin přivést k platnosti do budoucna.

Tajemným působením Prozřetelství měl tento tak naplněný život brzy skončit. V roce 1852 dosáhl Frédéric 39 let. Nikdy nebyl moc zdravý. Všechno, co vykonával, dělal s bolestmi. Bledá barva jeho tváře tomu opravdu nasvědčovala. Trpěl 18 měsíců zánětem pohrudnice.

Blahoslavený Frédéric Ozanam

O svých 40. narozeninách, 23. dubna 1853, sestavil svoji závěť.

„Vím, že mám mladou, vroucně milovanou paní, kouzelnou dcerku, mnoho přátel, čestnou kariéru a dalece pokročilé práce, které mohou posloužit jako základ pro dávno vytoužené dílo. Ale jsem napaden vážnou, zákeřnou nemocí...“

Musím, můj Bože, opustit všechny tyto dary, které jsi mi sám daroval? Nechceš, Pane, jenom část obětí? Které z mých vášní Ti mám obětovat? Spokojíš se se zničením mojí literární sebelásky, mojí akademické ctižádosti, nebo mých vědeckých úmyslů, do kterých se snad míchá více pýchy než snahy o pravdivost? Kdybych prodal polovinu svých knih, abych peníze za ně rozdělil mezi chudé. A kdybych se omezil na plnění svých pracovních povinností a celý svůj zbývající život použil na to, abych navštěvoval potřebné, vyučoval učně... Pane, byl bys pak spokojený, nechal bys mi pak radost dožít se stáří po boku mé paní a dokončit výchovu svého dítěte? Možná nechceš nic z toho, můj Bože. Ty nechceš přijmout tuto zříznutou oběť... Ty chceš mne... Já přijdu.“

8. září 1853, na svátek Narození nejblahoslavenější Panny, se Frédéric Ozanam okolo 20. hodiny dlouze nadechnul. Bylo to jeho poslední nadechnutí. Maria přišla, aby si odvedla své dítě do nevýslovné radosti na věčnosti.

*Z VISION 2000 - 5/2013
přeložil -mp-*

Bojovník za děti a matky

Wolfgang Hering, povoláný Bohem, se postavil do služeb ochrany života

Vlastně je to pro ženu to nejpřírozenější na světě: Zamiluje se do nějakého muže, vdá se za něho, počne dítě a přivede je na svět. Má velkou radost, že je těhotná. Dnes se zdá, že tato radost je nejenom ztracená, ale mnoha dětem se dokonce odírá právo na život. Pomyslete si: Každou hodinu (!) je usmrceno více než 300 malých Evropanů potratem. To je trpěno, státem podporováno – je to pokládáno za smysluplné.

Mnozí dnes berou potrat bez dlouhého přemýšlení na vědomí. Wolfgang Hering ale vůbec ne! Jeho požadavkem je od roku 1999 ochrana nenarozených dětí a matek v nouzi, také těch, které potratily a trpí těžkými duševními následky. Už dávno jsem si umínila, udělat s ním interview. Konečně se mi to podařilo při mezinárodním Pro-Life-kongresu ve Vídni. Na terase vnitřního dvora Palais Niederösterreich mi vyprávěl sympatický, dobře vypadající muž s příjemným hlasem o svém životě a o své cestě k Ježíši a s Ježíšem. Jeho obličej prozrazuje, že rád žije – a rád se směje.

Narodil se 4. srpna 1956 jako druhé ze tří dětí ve Westerwaldu, v okrese Limburg, v jedné katolické vesnici uprostřed evangelického okolí. „Společenství, církevní svátky, vzájemná pomoc a radostná životní pohoda tam byly velkolepé,“ vzpomínal. Rodiče pěstovali tradiční křesťanství: modlitbu před jídlem, v neděli do kostela, křížek večer a před odchodem do školy. Když bylo Wolfgangovi jedenáct, přestěhovala se rodina do blízkosti Stuttgartu, do vesnice o polovinu větší – do absolutní diaspory. U rodiny Heringovy víra zvlažněla. „Když jsem měl 15 a můj 18letý bratr byl záhadným způsobem usmrcen autem, moje víra se velice narušila,“ vzpomíná Hering. Protože si ani nenašel cestu do malé katolické farnosti, prohlásil v 18, že Bůh je mrtev – vystoupil z církve. Jasně NE!

„To by mi bylo dnes u některých vlašných křesťanů milejší – u těch, co nemohou nebo nechťejí snášet katolictví. Je to vůči Bohu čestnější a naše církve by byla zdravější,“ říká. A dodává: „Otec, jako

v podobnosti o ztraceném synu, nám nestojí v cestě, On nám dává všechno.“ Potom má syn možnost se vrátit, protože „Otec touží po něm a čeká. A mnozí se vrátí...“ Ale jak to bylo s ním?

18letý, ateista, nadšený a nadaný fotbalista začal se studiem stavebního inženýrství. Jednoho dne se objevila také jedna přítelkyně, se kterou se „nejen držel za ruku“. Protože považoval pilulku za nebezpečný „děbelský krám“ (zvláště u ateisty), došlo k tomu, že okolo Velikonoc (!) 1980 – to datum je známé – bylo počato dítě.

O vánoční noci (!) začaly u přítelkyně porodní bolesti a on ji doprovodil do nemocnice. Také když mladá maminka v noci spala, zůstal u ní. Noc na 25. prosinec, ta „tichá, svatá noc“! V nemocnici bylo ticho, ale proč „svatá“ noc? Protože on vidí, jak se dítě silně pohybuje v břiše spící maminky. „Tu se mne náhle zmocnila hrůza, zachvátily mě teplé vlny. Pak jsem věděl úplně jistě: Bože, Ty přece jsi, protože to, co se tady děje, je zázrak, který daleko přesahuje naše představy: absolutně klíčový zážitek,“ potvrzuje můj protějšek radostně. Že Pán ho oslovil právě skrze jeho nenarozeného syna, se mu stalo zvláštním znamením.

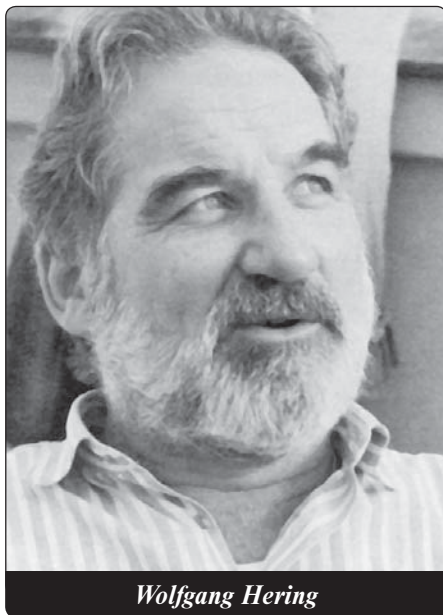
Šandor se narodil 25. prosince okolo poledne. Pár zůstal nesezdaný, ani otec

nevstoupil zase zpátky do církve, i když zážitek v mladém muži vyvolal novou vděčnost. Po skončení studií zůstal jeden rok se svým synem doma. Matka vykonávala ještě roční praxi. „To patří k nejkrásnější době mého života,“ vzpomíná vděčně. To, že se přece o dva roky později odloučil od matky svého syna, patří ale k těm věcem, kterých nejvíce lituje. Následkem toho to šlo v jeho životě také nahoru a dolů. Bůh ho sice po celou tu dobu neopustil, ale poznání, „že Ježíš Kristus je můj osobní Vykupitel, to chybělo“.

Jedna 89letá sestra diakonie, která vede biblický kroužek, do něhož byl o Velikonocích 1989 pozván, změnila mnohé. Hluboké rozhovory s ní ho přivedly k odevzdání života Ježíši Kristu: „Ježíši, Ty jsi Cesta, Pravda a Život. Ty jsi moje cesta, moje pravda, můj život, já Tě následuji, dávám Ti svůj život. Ty z něho můžeš jistě udělat více než já,“ řekl tenkrát Pánu. Jeho život, jeho myšlení, jeho pohled na svět a jeho problémy se změnily radikálním způsobem. Po čtyři týdny se připravoval na životní zpověď, omluvil se všem, jimž způsobil utrpení. Bůh mu měl teď ukázat, co si má dále počít se životem. Pracovat dále jako stavební inženýr, zůstat fotbalovým trenérem (byl hráčem a diplomovaným trenérem) – nebo dělat něco jiného?

„Teď jsem Ti odevzdal svůj život, co chceš ode mne Ty?“ Se svými otázkami, které byly na nočních procházkách také vzhledem k jeho temperamentu opravdu prudké – jak se smichem přiznává – doufal, že Boha podnítí k nějaké odpovědi. 24. ledna 1990, po jedné nádherné zkušenosti s Bohem, věděl jasně, co má dělat: Chraň nenarozený život a matky v nouzi! Nejdříve nenacházel nikde vhodnou organizaci.

Aby prohloubil svoji víru, napojil se v příštích letech na jeden evangelický biblický kroužek, žil dlouho v domě pro bývalé drogově a alkoholicky závislé a byl dojat radikálností jistě charismaticky zaměřené svobodné církve. Ale přece postřehl: To není jeho církev. Jedna pouť do Medžugorje přinesla jasno: „Po šes-

Wolfgang Hering

ti dnech, v nichž jsem prodělal dech be-
roucí vývoj se zážitkem Boha, stal jsem
se katolíkem. Pochopil jsem všechny ješ-
tě otevřené otázky: papežský úřad, osob-
ní zpověď, kněžství, celibát a marián-
skou úctu.“

„Přišel jsem zpátky jako pole neorané
a potom jsem, logicky, v roce 1996 zase
vstoupil do katolické církve.“

V červnu 1997 slyšel poprvé přednáš-
ku Mons. Reillyho, zakladatele „Helpers
of God's Precious Infants“, která se vě-
nuje ochraně nenarozených dětí a matek
v nouzi. Modlí se před potratovými klini-
kami, informují, radí a doprovázejí s ve-
likou láskou všechny zúčastněné. Hering
je fascinován vyzářováním a slovy tohoto
svatého muže. Ale ještě nepocítil povolá-
ní k dílu. Roku 1998 opouští byt a práci
a stěhuje se do Heroldsbachu, místa mod-
liteb, kde žije u augustiniánských kanov-
níků a modlí se o ukázání cesty.

V této době byl pozván – i když ne-
byl knězem – do Medžugorje na exerci-
cie pro kněze. A tam byl jedním z před-
nášejících Mons. Reilly. Se slzami v očích
mluvil k 300 kněžím o milosrdné lás-
ce Boží k potratovým lékařům, pro kte-
ré oni, kněží, musí být také k dispozici.
„Byl jsem dojat láskou tohoto muže. To,
co tam bylo hlášáno, bylo čisté evangeli-
um. Tehdy bylo jasné, čemu mám věno-
vat svůj život: apoštolátu »pomocníků«,
pomocníků pro Boží drahé děti v Němec-
ku. A Bůh připojil: To celé bude závislé
na Jeho Prozřetelnosti.“

Aby mohl pro příště převzít vigílii (se
mší, pobožností, modlitebním procesím
k potratové klinice), musí na úřad. Pří-
slušná úřednice mu vyprávěla, jemu, pro
ni úplně cizímu člověku, o svém těhoten-
ství. Bála se druhého, možná nemocného
dítěte (její první přesně před rokem ze-
mělo po čtyřech dnech). Hering k ní pro-
mluvil s útechou a paní se viditelně uklid-
nila. Nakonec slíbil, že se za ni pomodlí.

Jak ta věc pokračovala? Nejprve pa-
ní jednou poslala pohlednici z dovolené
a později mu ukázala na úřadě ultrazvu-
kový obraz dítěte, které o několik měsíců
později přišlo zdravé na svět. Pro Herin-
ga byla tato příhoda posilou pro jeho bu-
doucí působení. Potvrzení, aby se tímto
dilem zabýval, dostal od Mons. Reillyho,
když ho navštívil po dobu jednoho týdne
v New Yorku. Po přesnějším dobrozdání

Slovensko: 80 000 lidí na Národním pochodu za život

**22. září vyvrcholil v Košicích průvodem první Národní pochodu za život. Akce, orga-
nizované Konferencí biskupů Slovenska ve spolupráci s mnoha pro-life a prorodinnými
slovenskými organizacemi, se zúčastnilo 80 000 lidí z celého Slovenska. Do přípravy
a programu celého setkání se aktivně zapojili jak biskupové, tak farnosti, média a řa-
da dalších institucí.**

Účastníci Národního pochodu za ži-
vot se nejprve shromáždili u sousolí Im-
maculaty na Hlavní ulici. Ke shromáždě-
ným promluvil arcibiskup Stanislav
Zvolenský, který připomněl, že život od
početí až po přirozenou smrt si zaslou-
ží ochranu. Apeloval na rodiny, ale i na
mladé lidi, aby se nebáli veřejně projevit
svůj názor a zasadili se za ochranu života.

Europoslankyně Anna Záborská ve
svém projevu pak mj. uvedla, že přede-
vším stát a vláda by měly podniknout le-
gislativní kroky na ochranu života a vy-
tvořit optimální podmínky pro děti,
mladé rodiny a důstojný život starých lidí.

Papežský nuncius Mario Giorda-
na tlumočil pozdravy papeže Františ-
ka. Svatý otec zaslal účastníkům pocho-
du své apoštolské požehnání. Giordana
dodal, že život a každá jeho ochrana je

dobrem a požehnáním. Papež v dopise
účastníkům Národního pochodu za život
vyzval, aby se nikdy nedali odradit od
kultury života.

Účastníci slovenského Národního po-
chodu za život podpořili Manifest, který
mj. vyzývá vládu a politiky, aby změní-
li legislativu, protože život má být chrá-
něn od jeho početí až po přirozenou
smrt. Stejně tak je třeba chránit i rodinu
a manželství, za které považují jen sva-
zek muže a ženy.

Košický Národní pochod za život měl
mobilizovat veřejnost a upozornit tvůrce
veřejného mínění a legislativce, že ochra-
na života a rodiny tvořené manželstvím
muže a ženy jako nenahraditelného pro-
storu pro vznik a rozvoj života mají na
Slovensku podporu veřejnosti.

Podle zpráv tiskových agentur

prohlásil k němu kněz na neděli Krista
Krále: „Ty jsi můj muž, počátek Pomocní-
ků v Německu.“ A newyorský biskup Dai-
ly mu požehnal a poslal ho k tomuto dílu.
„Je důležité, vysvětlil mi můj zpovědník,
když žiji z Prozřetelnosti. A také ochra-
na, protože pak mohu i v Německu říci:
Nejsem žádný dobrodruh, ale mám du-
chovní poslání od zakladatele apoštolá-
tu, jsem poslán a požehnan svým bisku-
pem a mohu následně dílo uskutečňovat
z plné moci Ježíšovy.“

O adventu 1999 byl spolek v Němec-
ku založen. Hering začíná s poradenstvím
na chodníku před největší německou po-
tratovou klinikou. Druhý pomocník se
modlí během celé té doby. Ženy s dopro-
vodem nebo bez něho, které přichází na
klinikou, oslovuje zdvořile a s respektem.
Hering jim nabízí informační materiál
a poradenství. Tato zodpovědná úloha
vyžaduje mnoho jemnosti a lásky k že-
nám a také odvahu. Musí se počítat také
s agresí nejrůznějšího druhu – většinou

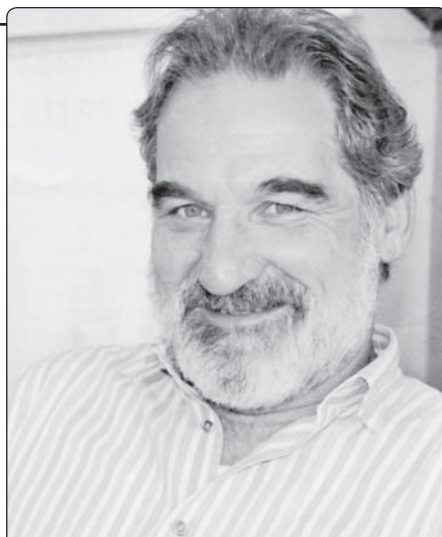
► od doprovázejících osob, které chtějí prosadit usmrcení dítěte. Taková „poradci na chodníku“ mají moji velkou úctu!

Nazpět do Mnichova: V červnu 2000 bylo otevřeno *Centrum života* hned u potratové kliniky. Mladí lidé se přidali k ochráncům života. Vigilií v německých městech razantně přibývá. K vigiliím se Hering vyjádřil: „Ježíš chce i dnes jít na Golgotu. My jsme teď jeho viditelné tělo. Maria stojí také ještě dnes pod křížem. Proto jde vpředu vždycky obraz Matky Boží z Guadalupe (která nese nenarozeného Ježíše v lůně).“

V Mnichově stál Hering ve všední dny už po sedmé hodině ranní na chodníku před klinikou, aby „přinesl na ulici milosrdnou lásku Boží“. Je to nakonec Bůh, kdo zachraňuje. Dosvědčuje to příběh jedné mladé Afričanky. Její matka chtěla, aby dítě potratila – žádné místo, žádné peníze. Před klinikou byla oslovena Heringem, šla s ním do centra života a plakala silně a dlouho. Potom skoro rok žádá odezva. Jednoho dne zavolala. Chtěla by se s Heringem setkat v Centru. Ve sjednaný den otevřel dveře do návštěvní místnosti – a tu mu rozevřel náruč pětiměsíční kluk na klíně své matky, paže rozevřené a chtěl k němu. Přitulený k velkému muži usnul.

Mladá žena vyprávěla: Matka se dlouho zdráhala ji přijmout. Tedy nový termín potratu. Ale když sestra přicházela se stříkačkou narkózy, blesklo mladé ženě hlavou: Bůh to nechce, On a ten muž, který ji oslovil před klinikou, jí pomohou. „Ne, nechci to udělat,“ oznámila překvapené sestře a opustila kliniku. Aniž by hledala pomoc, porodila to dítě s vědomím, že ti ochránci života jí v případě nouze pomohou. Svěho syna pak pojmenovala „Godwin“ (Bůh zvítězil). A Wolfgang Hering – nazývá ho „Papa“ – má od 10 let zvláště vřelý vztah ke Godwinovi. Jiné africké dítě má dokonce jméno Wolfgang a je – jako více jiných dětí – jeho kmoťrencem.

Měl pochyby nad svým povoláním? Ne. „K tomu musím říci, že na to mám životní heslo z Bible: Lukáš, 10. kapitola, kde se píše: »Jděte, já vás posílám...« Věděl jsem, Pán chce, abych zvěstoval. Nejde o to, jestli se sám cítím malý, příliš tlustý, nebo velmi hloupý, že získám pověst. Jestli je ta pověst pravá, musím

Wolfgang Hering

se jenom ptát: Jsem v poslušnosti připraven, jít, jak chce Bůh? Modlím se přece v Otčenáši: Buď vůle Tvá a přijď království Tvé. Když On říká: Chci, aby moje království přišlo skrze tebe, myslím ovšem, na to jsem velice malý, ale to ví Pán také: »Moje milost je s tebou. Já vím, že ty, Wolfgangu, jsi neschopný udělat, co po tobě chci, ale já ti pomohu.«

A když se říká: »Kdo poslouchá vás, poslouchá mě«, musím se ptát, zda mohu s tímto nárokem vystoupit ve školách, na přednáškách nebo misijních cestách přistoupit k mikrofonu. Ještě jednu otázku, kterou si skutečně musím položit: Myslíš, Wolfgangu, že Pán to může udělat skrze tebe?“

Stále znovu se přesvědčoval: Duch Svátý, Duch pravdy působí právě v těžkých časech podivuhodné věci. A tak ho přivádějí dnes dny obrácení, misijní cesty, poradenské semináře, kongresy Pro-Life až do Jižní Ameriky a jižní Afriky. Protože existuje v této oblasti tolik dezinformací a nejasností, je důležité, aby se všude vneslo jasno. Také jeho vlastní víra a jeho láska k církvi se tím posílí.

V Německu se pořádají vigilie ve 23 městech. Na 36 místech, kde se provádí potraty, se už modlil za ochranu života. Na 13 místech, kde se potraty prováděly, bylo usmrcování dětí zastaveno nebo přerušeno! Jeden z potratových lékařů přenechal praxi svému synu, který se stal angažovaným Pro-Life lékařem! „Tato rodina skutečně zakusila spásu,“ říká můj protějšek. S jiným lékařem měl po vigilií setkání před jeho potratovou ambulancí. Lékař se rozčiloval: „Musí to být, co vy tady děláte?“ Hering odpověděl: „Ano, musí to být, my nechceme naše nejmenší bratry

a sestry ponechat ve smrti samy. Pro nás je doprovázení dětí ke smrti povinností. A další povinností pro nás je modlitba za vás a za váš personál.“

„S nadávkami odešel,“ vzpomíná si Hering a směje se: „»Bůh ať vám žehná, pane doktore, modlíme se za vás,« volal jsem za ním. »Ano, ano, já se za vás také modlím,« znělo nazpátek – a o několik měsíců později zavřel tento lékař svoji denní kliniku a začal pracovat jinde jako praktický lékař. Už žádné potraty! Kaufbeuren se tím stalo městem bez potratů, stejně jako třeba Ingolstadt, Traunstein a Augsburg. Přináší to plody, spolehnout se na Boha,“ zjišťuje Hering.

Rozhodujícím nemusí být ani množství, říká: Tak byl jednoho dne jediným účastníkem na procesi a zpíval sám před místem konání potratů. Klobouk dolů. Směje se: „Svět pak považuje člověka za blázna. V takových situacích ovšem mnozí ustupují... Ale zákony Boží fungují jinak: Tam, kde si svět myslí, že jsme blázni, působíme velmi pozhnaně. Ježíš sám, Pavel, František – ti všichni byli považováni za blázny. Dělat něco ve jméno Ježíšově – jedno, co si ostatní myslí, je pravá svoboda. Vystoupit veřejně pro Pána a pro nejslabší v naší společnosti je pro mě jasný křesťanský úkol. To říkají také papežové. A my to děláme, ať vhod či nevhod.“

V roce 2007 založil s ostatními mezinárodní a ekumenickou *Euro Pro Life*. „Bůh nás vyzývá, abychom se také spolu s vyznavací jiných náboženství modlili v této záležitosti a tímto způsobem se zastali nenarozených dětí.“

U *Euro Pro Life* jde o to, abychom v evropských metropolích jednou v roce pod policejní ochranou uspořádali modlitební průvod s »1000 kříží pro život« a uspořádali smuteční obřad. Po vyvolání jmen a za znění zvonů se házejí do řek růže – do Temže, Isaru nebo Salzachu... Při modlitebním průvodu v Londýně prosil anglikánský děkan světoznámého westminsterského opatství dokonce o to, aby závěr modlitebního průvodu se mohl konat před *Památníkem obětí násilí a útlatku*, který stojí v oplocené části opatství.“

Jistě, že existují také agresivní protiakce. A proto se připojují stále více kříži „vyzbrojení“ mladí lidé. Je konfrontován s bojovými prohlášeními „nocí temna“ na společenské, mediální a právní rovině.

V Kristu zůstávám Židem

Věděl jsem, kým jsem, a nijak jsem nechtěl přestat být Židem, když jsem hledal nežidovskou víru.

Za podivuhodné považuje – a já také –, že dosud pomohli asi 1000 ženám v Mnichově, jejich děti byly zachráněny. Mnohé ženy byly podporovány a doprovázeny daleko po termínu porodu. K tomu ještě jedno svědectví: Po poradách v centru nechala jedna žena propadnout už dva termíny potratu. Potřetí ji provázela bratr. Hering s ním hovořil. Těsně před klinikou na něho vykřikla: „Nechte mě být, já jsem byla znásilněna!“ Hering byl zasažen. „Proti svinstvu, které vám udělal, nemohu nic dělat, ale jako muž vás prosím, v zastoupení pachatele: Prosím, odpusťte.“ Byla totálně zaskočena a veškerá agrese vyprchala. Hering ji poprosil, aby si ještě mohl událost vyslechnout: Adoptivní dcera chtěla poznat svou tělesnou matku. K setkání ji doprovázel muž, se kterým se nedávno seznámila. „Proč jsi mě chtěla dát pryč?“ ptala se matky, která s pláčem vyprávěla: „Byla jsem znásilněna, ale nechtěla jsem tě nechat usmrtit. Přijmout jsem tě ale také nemohla.“ Dcera ztuhla. Tu matku objal její muž: „Děkuji ti, mami, že jsi nedala svoji dceru potratit, je krásné, že je tady!“

Mladá žena si vyslechla příběh a zmizela v klinice. Wolfgang se zlobil sám na sebe: Byla to falešná slova? Přece se vrátila zpátky, že musí ještě čekat. Nebo mu chce povyprávět svůj příběh? Znásilnil ji jeden Afričan. Rodiče ji nutili k potratu. Černé dítě nesmí do domu! Afričan hrozil, že se zabije, když mu nedá dítě – jeho žena totiž nemohla mít děti. Co dělat? Hering vysílal střílnou modlitbu: „Duchu Svatý, pomoz oslovit její srdce!“ Vydrala se mu jedna věta: „Jsme připraveni dát za tebe hlavu, ty to udělej pro toto své dítě.“

Tak je to! Mladá žena byla tajně dopravena do domova matek s dětmi. Ochránci života se o ni starali. Ještě před porodem došlo ke smíření s rodiči. Vrátil se domů zpátky. Dítě má být dáno k adopci. Přece ale, když jí malou Natálii položili na prsa, vyšlo světlo: „Moje malá Natálie, mám tě tak ráda, my jsme si spolu tolik protrpěly. Já už tě od sebe nedám.“

Myslím, že jsme všichni povoláni, každý ve svém okolí a svým způsobem – také modlitbou, postem, obětí – zastávat se práva na život těch nejmenších.

Z VISION 2000 - 2/2013
přeložil -mp-

Narodil jsem se v židovské rodině v Leningradě (Petrohrad - Sankt Petěrburg) roku 1976. Nevybavuju si nikoho z rodiny, kdo by nebyl na 100 procent Židem. Jak ze strany otce, tak i z matčiny strany byli všichni mí známí předkové Židy.

Otcovi rodiče zachovávali všechny židovské tradice. Měli svá stálá místa v leningradské synagóze a slavili všechny naše náboženské svátky. Proto si z dětství pamatuji oslavy Paschy, macesů, židovské modlitby a mnoho jiných věcí. Pamatuji si také, jak se mi zdály směšné dědovy modlitby v tom nesrozumitelném jazyku...

Od raného dětství jsem bydlel u babičky a ta mi stále vtoukala do hlavy, abych si pamatoval, že jsem Žid a ne gój, že se musím učit líp než oni. Pamatuji si, jak se můj bratranec dal dohromady s nežidovskou dívkou – jaký to byl obrovský skandál pro celou rodinu. Babička vlastně kvůli tomu umřela...

Když jsem měl 13 let, přestěhovali jsme se společně s rodiči do Izraele. To byla obrovská událost! Čekal jsem na to, protože babička i dědeček vždycky říkali, že to je naše vlast a naše touha.

Asi tak po roce pobytu v Izraeli jsem poznal kluka, který patřil ke svědkům Jehovovým. Pozval mě na jejich shromáždění a já jsem to pozvání s radostí přijal. Měl jsem sotva 14 let, takže jsem okamžitě uvěřil všemu, co mi říkali. Nejdůležitější pro mě bylo to, že mi ti lidé objasnili, že oni jsou skutečnými křesťany a oddělují se od těch nepravých, kteří zabíjeli Židy. Takové objasnění se mi velmi líbilo, protože křesťanství jako takové mi vždy bylo cizí. Ještě když jsem bydlel v Petrohradě, pociťoval jsem jakousi vnitřní nechuť vůči pravoslavné církvi a popům, a když jsem chodil do školy v Izraeli, slyšel jsem poměrně často o křesťanech, kteří vyvražďovali můj národ s voláním: „Ve jménu Krista!“

Tak nebo tak, svědkové Jehovovi jako první změnili můj pohled na křesťany. Byli to lidé velice vstřícní, alespoň tak jsem to vnímal během těch několika setkání.

Samozřejmě jsem z jejich učení nic nepochopil a zapamatoval jsem si jenom jedinou myšlenku: teď je všem na světě zle, ale přijde Boží království a všem bude dobře. To se mi strašně líbilo! Vlastně jsem vždycky kdesi v hloubi srdce v Boha věřil a nepochyboval jsem o jeho existenci. Měl jsem ale pouhých 14 let a moji rodiče se vyděsili, že jsem se dostal do sekty, a zakázali mi tam chodit.

Byl jsem z toho moc smutný, ale rozhodl jsem se přes to všechno v Boha věřit a snažit se být dobrým člověkem, jak mě vychovávali.

Hodně jsem se učil; byl jsem nejlepším žákem, ale moc radosti mi to nepřinášelo. Plynuly další roky, které byly vyprahlé a smutné, a pociťoval jsem velkou samotou. Byl jsem ke druhým vstřícný a i v Rusku jsem měl vždycky hodně přátel, ale v Izraeli se mi nepodařilo s nikým se doopravdy sprátelit. Často jsem se procházel sám po mořském břehu a rozmyšlel jsem o tom, že vlastně pořádně nevím, kdo je ten Bůh.

Když mi bylo 18 let, šel jsem na tři roky do armády jako všichni muži v Izraeli. Jednoho dne jsem ve vlaku potkal jiného mladého vojáka, který četl Nový zákon. Začali jsme spolu rozmlouvat a on mě na sobotu pozval na shromáždění svého společenství. Měl jsem pochybnosti, ale nakonec jsem se rozhodl, že tam půjdu. Byl jsem překvapený, poněvadž na biblickém shromáždění se hovořilo o Abrahamovi a o jeho životě. Samozřejmě, věděl jsem o tom ještě ze školy, ale nikdy by mi nepřišlo do hlavy, že Abrahám má nějaký vliv na můj život. Vždyť on přece žil před třemi tisíci lety!

Dostal jsem Nový zákon a další náboženské knížky. Začala doba mého duchovního hledání. Měl jsem mnoho otázek. Například: Jak to, že rabíni, kteří celý život studují tóru, mohli nepoznat Mesiáše? Copak ti lidé na tom setkání byli moudřejší než všichni rabíni? Další má otázka se týkala skutečných křesťanů. Byl jsem schopen pochopit, jakých chyb se dopouštějí svědci Jehovovi, ale

to mi nepomáhalo porozumět, kdo je doopravdy skutečným křesťanem. Byl jsem v protestantském společenství (v Izraeli totiž většina Židů věřících v Krista patří k nejrůznějším protestantským denominacím), které se domnívalo, že právě všichni katolíci i pravoslavní jsou věřícími jenom zvnějšku a křesťany jsou jenom podle názvu, podobně jako jsou na tom ortodoxní Židé. Na nějakou dobu mi to vysvětlení stačilo. Pomyslel jsem si, že asi na světě zbylo jenom málo opravdových křesťanů...

Další otázka, která mě tehdy velmi trápila, se týkala mého židovství. Věděl jsem, kým jsem, a nijak jsem nechtěl přestat být Židem, když jsem hledal nežidovskou víru. Začal jsem zkoumat, zda má křesťanství židovské kořeny, a Bůh mi odpovídal. Zřetelně jsem postihl spojení Starého a Nového zákona a pochopil jsem, nakolik je celý Nový zákon židovská kniha. Bylo mi jasné, že Žid, který přijímá Krista, nepřechází k nové víře, ale nachází naplnění všeho toho, co bylo zaslíbeno židovskému národu.

Bůh mi ukazoval jednoznačně, jak moc jsem hříšný a jak mám daleko k dokonalosti. Proto když jsem v jednu chvíli pochopil, že Ježíš je Mesiášem Izraele, který šel na smrt i za mě, vyznal jsem Ho jako svého Pána a přijal jsem křest.

Po několika letech svého duchovního růstu jsem se pořád zamýšlel nad tím: Je možné, aby všichni katolíci i pravoslavní byli duchovně mrtví, jak se o tom mluví a píše v některých protestantských kruzích? Nejvíce mnou otřásla kniha Blaise Pascala *Myšlenky*. Nedokázal jsem pochopit, jak mohl katolík v 17. století napsat dílo tak hluboké... Že by to znamenalo, že mezi katolíky jsou lidé oduševnění? Začal jsem potom číst i jiné katolické knížky. Největším dojmem na mě zapůsobil Thomas Merton, ale inspirovala mě i díla papeže Benedikta XVI. Považuji ho za nejlepšího ze všech dnešních teologů.

Tím způsobem začal Bůh otvírat mé oči pro pravdu, že On působí v různých lidech na celém světě. Pochopil jsem, že se Bůh dává poznat různým lidem různými způsoby, jenom ty rozdílů nemusí být příčinou rozdělení. Vlastně naopak, Bůh očekává, že se budeme navzájem obohacovat díky těm rozdílům. A tehdy začal Bůh v mém srdci vzbuzovat touhu, abych Mu sloužil společně s katolíky. Nemohl

jsem to pochopit. Proč a kvůli čemu? Ale neuplynulo mnoho času a potkal jsem se s neuvěřitelným člověkem – s bratrem Petrem, jehož prostřednictvím Bůh koná díla intenzivního duchovního probuzení díky *Škole křesťanského života a evangelizace Panny Marie z Nazaretu, Matky církve*. Díky tomuto přátelství a té škole jsem se mohl osobně přesvědčit, jak hluboké a krásné je učení katolické církve. Zatoužil jsem také jiným ukazovat to bohatství, které uchovává církev. Prosim Boha, aby mě vedl tam, kde Mu mohu sloužit ve smíření křesťanů v jednom Těle Kristově. Vidím totiž, jak moc škodí jeho království to, že děti Boží, narozené z Ducha Svátého, se navzájem odmítají z toho důvodu, že patří k různým vyznáním.

Věřím, že křesťané, a zvláště katolíci, mají speciální misi v Izraeli. Židé vlastně žijí na zemi, po které chodil Ježíš Kris-

tus a apoštolové, ale zůstávají jakoby mimo, když tu křesťanští poutníci pobývají, aby uviděli místa pro ně tak významná. Náš národ potřebuje svědectví, přesvědčující svědectví víry, aby přišel na to, že pohané našli poklad určený rovněž Židům – Mesiáše, který dává věčný život. Jenom skutečná láska a svědectví může „vzbudit žárlivost u židů. Jestliže tedy jejich selháním svět získal a jejich úpadek obohatil pohany, co teprve, až se všichni obrátí?“ (srov. Řím 11,11–12)

Proto se modlím za Izrael a vás prosím o modlitbu, aby díky tomu Židé, kteří neznají Mesiáše, Ho konečně poznali podle toho, že se splní jeho největší přání: „Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“ (Jan 13,35)

Eli z Izraele

Z *Mihujcie się!* 2/2013 přeložila -vv-

Dopis Benedikta XVI. autorovi knihy *Drahý papeži, piši Ti*

Italský deník *La Repubblica* zveřejnil 24. 9. výňatky z obsáhlého dopisu, jímž Benedikt XVI. odpověděl na knihu *Drahý papeži, piši Ti* (*Caro papa, ti scrivo*, Mondadori 2011), kterou mu její autor Piergiorgio Odifreddi prostřednictvím Mons. Georga Gänsweina zaslal těsně po papežově abdikaci v únoru tohoto roku. Teprve podtitul této knihy, totiž „Luciferiánský úvod do ateismu“, může poněkud více přiblížit motivaci emeritního papeže k sepsání odpovědi jejímu autorovi. Ten je totiž v Itálii znám ani ne tak jako profesor matematiky, kterým je, ale především jako deklarovaný ateista, který často publikuje v deníku *La Repubblica*, kam nedávno – také v duchu dialogu s nevěřícími, k němuž před čtyřmi lety vyzval Benedikt XVI. – papež František adresoval odpověď na článek jiného agnostika a publicisty, Eugenia Scalfariho (12. 9.).

Osobní dopis Benedikta XVI. byl však na stránkách zmíněného deníku zveřejněn příčiněním jeho adresáta,

Piergiorgia Odifreddiho, neskrývajícího své potěšení z jedenáctistránkové, obsáhlé a detailní odpovědi na svoji knihu, kterou napsal pod dojmem četby i do češtiny přeloženého díla Josepha Ratzingera *Úvod do křesťanství*.

„Chtěl bych Vám poděkovat,“ píše emeritní papež Piergiorgiovi Odifreddimu, „že jste se tak detailně snažil konfrontovat s mojí knihou a tím i s mojí vírou; právě to jsem měl na mysli ve své promluvě k římské kurii o Vánocích roku 2009,“ zmiňuje Benedikt XVI. svoji promluvu o potřebě poctivého dialogu s nevěřícími na způsob tzv. „nádvorní národů“. „Můj úsudek o Vaší knize,“ pokračuje emeritní papež, „je však poněkud kontrastní. Některé její pasáže jsem četl s potěšením a užitkem, ale u jiných jsem se podivil určité agresivitě a ukvapenosti argumentací... Věckrát jste mi dal na srozuměnou, že teologie je science fiction. V této souvislosti mne udivuje, že přesto považujete moji knihu za hodnou tak zevrubné diskuse.“

Poselství Královny míru

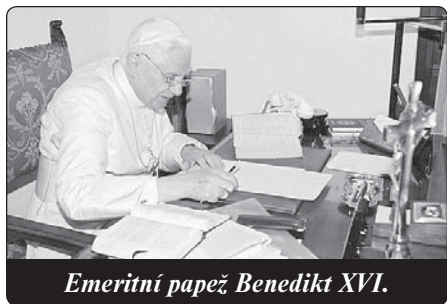
Drahé děti! I dnes vás zvu k modlitbě. Váš vztah k modlitbě ať je každodenní. Modlitba činí zázraky ve vás i skrze vás, proto, děti moje, ať je vám modlitba radostí. Pak bude váš vztah k životu hlubší a otevřenější a vy pochopíte, že život je dar pro každého z vás. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu!

Medžugorje, 25. září 2013

Benedikt XVI. k tomu pak uvádí čtyři poznámky:

„1. Je správné tvrdit, že »vědou« v nejúžším smyslu slova je pouze matematika, avšak od Vás jsem se naučil, že také zde by bylo třeba ještě rozlišovat aritmetiku od geometrie. Vědeckost má v jednotlivých disciplínách pokaždé svoji vlastní formu v závislosti na zvlátnostech svých předmětů. Podstatné je, zda aplikuje ověřitel-

Emeritní papež Benedikt XVI.

nou metodu, vylučuje svévoli a zaručuje racionalitu různých příslušných modalit.

2. Měl byste víceméně uznat, že v oblasti historie a filosofie dosáhla teologie trvalých výsledků.

3. Důležitou funkcí teologie je uchovat spojitost náboženství s rozumem a rozumu s náboženstvím. Obojí je pro lidstvo bytostně důležité. Ve svém dialogu s Habermasem jsem ukázal, že existují jak patologie náboženství, tak také – neméně nebezpečné – patologie rozumu. Rozum i náboženství se proto vzájemně potřebují a udržování jejich ustavičného spojení je důležitým úkolem teologie.

4. Science fiction existuje navíc i v mnoha vědách. Váš výklad o teoriích počátku a konce světa podle Heisenberga, Schrödingera atd. bych považoval za sci-fi v dobrém smyslu. Jsou to vize a anticipace usilující o dosažení opravdového poznání, ale zůstávají právě jenom představami, kterými se snažíme přiblížit realitě. Existují však sci-fi velkého stylu v rámci evoluční teorie. Sobecký gen Richarda Dawkinse je klasickým příkladem takovéto sci-fi. Velikán Jacques Monod napsal pasáže, které do svého díla zařadil jistě a pouze jako science fiction, jako např.: »Výskyt čtyřnohých obratlovců... byl způsoben tím, že praryba ‚se rozhodla‘ probádat pevninu, na které se mohla pohybovat jenom bezmocnými skoky. Následkem takovéto změny v chování vyvolala selekční tlak, který vedl k vývinu silných končetin u čtyřnožců.« (*Náhoda a nutnost*, 1973)

V doposud probíraných tematických jde o seriózní dialog, za který jsem vděčný. Věci se však mají zcela jinak v kapitole, kde pojednáváte o kněžství, katolické morálce, a ještě jinak v kapitolách, které věnujete Ježíši.“

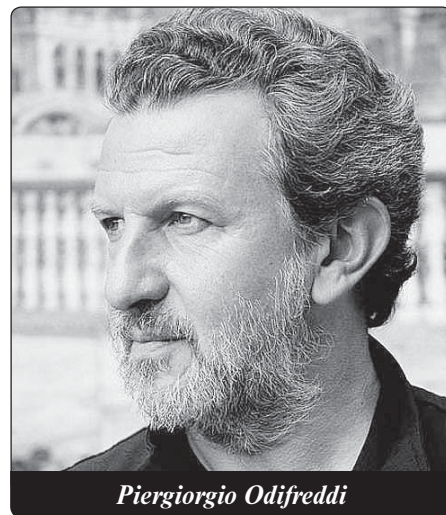
„Pokud se týče toho, co říkáte o hlavním zneužívání mladistvých některými kněžími,“ píše dále Benedikt XVI., „mohu, jak víte, vyjádřit jediné svoji hlubokou konsternaci. Nikdy jsem se nesnažil tyto věci maskovat. To, že moc zla pronikla do vnitřního světa víry až do této míry, je pro nás bolestí, kterou musíme na jedné straně nést, zatímco na druhé musíme zároveň dělat všechno pro to, aby se takovéto případy nikdy neopakovaly. Útěchou není

no mlčet o špatnostech v církvi, nemělo by se mlčet ani o světlém přínosu dobroty a ryzosti, který křesťanská víra během staletí zanechala...“

„To, co říkáte o Ježíši, není hodno Vašeho vědeckého formátu,“ pokračuje na jiném místě Benedikt XVI. „Kladete-li tuto otázku tak, jako by se v podstatě o Ježíši nic nevědělo a o Něm jakožto historické postavě nebylo nic zjištěné, pak Vás mohu jenom rozhodně vybidnout, abyste si rozšířil svoji historickou kompetenci. Doporučuji zvláště dílo protestantského exegety Martina Hengela z univerzity v Tübingen, který je publikoval spolu s Marií Schwemmerovou. Je to příklad vynikající preciznosti a širokých historických znalostí.“

Emeritní papež ve své odpovědi poukazuje také na to, co považuje za dva velké nedostatky knihy Piergiorgia Odifreddiho. V souvislosti s jeho důrazem na svobodu není totiž v knize tohoto autora ani zmínka o lásce a stejně tak o zlu. „Vaše matematické náboženství,“ píše Benedikt XVI. „neví nic o zlu. Náboženství, které tyto otázky přehlíží, je prázdné.“

ani vědomí, že podle sociologických bádání procento kněží, kteří se dopustili těchto zločinů, není vyšší než v jiných kategoriích srovnatelných profesí. V každém případě by však neměla být tato deviace ostentativně předkládána jako mravní bahno typické pro katolicismus. A není-li dovo-

Piergiorgio Odifreddi

Emeritní papež ve své odpovědi poukazuje také na to, co považuje za dva velké nedostatky knihy Piergiorgia Odifreddiho. V souvislosti s jeho důrazem na svobodu není totiž v knize tohoto autora ani zmínka o lásce a stejně tak o zlu. „Vaše matematické náboženství,“ píše Benedikt XVI. „neví nic o zlu. Náboženství, které tyto otázky přehlíží, je prázdné.“

„Vážený pane profesore,“ píše v závěru svého osobního dopisu Benedikt XVI., „moje kritika Vaší knihy je zčásti tvrdá. Ale součástí dialogu je také otevřenost. Jedině tak může poznání růst. Vy jste byl velmi otevřený a přijmete tedy také moji otevřenost. V každém případě si však velice cením toho, že jste se prostřednictvím své konfrontace s *Úvodem do křesťanství* snažil o tak otevřený dialog s vírou katolické církve a že navzdory všem kontrastům v ústředním tématu nechybějí určité konvergence.“

Milan Glaser, www.radiovaticana.cz,
26. 9. 2013

Pondělí 14. 10. 2013: 6:05 Octava dies (737. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **7:00** V pohorách po horách – Radhošť **7:10** Na pořadu rodina – Dítě školou povinné **8:10** Přejeme si... **8:30** Cesta k andělům (68. díl): Pavel Bělobrádek **9:20** Poselství svatých: Dorothy Dayová **9:30** Harfa Noemova **10:00** Nedělní čtení: 28. neděle v mezidobí **10:30** Umění sklářských mistrů **11:00** NOEkreace (196. díl) **11:10** Cirkus Noeland (5. díl) **11:40** Když si já zazpívám **11:45** Bible pro nejmenší: Země zaslíbená **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Koncert smyčcového orchestru ZUŠ a dětského pěveckého sboru MIBIDIZO **13:40** Octava dies (737. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Smysly utrpení **14:25** Listy z osamělého ostrova: List do Filadelfie (6. díl): Hledat otevřené dveře **15:00** Noční univerzita: RNDr. Gabriela Vlková, Th.D. – Bůh Starého zákona – milosrdný či nemilosrdný **16:40** Můj Bůh a Walter: Trojediný Bůh **17:00** Tučín **17:15** Na koberečku **17:25** Taková jsem já **17:35** Terra Santa News: 9. 10. 2013 **18:00** Proměny muzea **18:25** Když su já zazpívám **18:30** Bible pro nejmenší: Samson [P] **18:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (28. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **19:00** Gospelový sborník **19:10** Ars Vaticana (25. díl) **19:20** Přejeme si... **19:35** Hornolidečko – Leskovec **19:45** Zprávy z Věčného města: 14. 10. 2013 [P] **20:00** Klapka s... (68. díl) [P] **21:00** Prešiel som hranicu **21:55** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán, SDB – Kurz Zacheus **23:05** NOEkreace (196. díl) **23:15** Octava dies (737. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:50** Kulatý stůl.

Úterý 15. 10. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 14. 10. 2013 **6:15** Podzimní festival duchovní hudby 2013: A. Dvořák – Requiem **7:45** Cesta k andělům (76. díl) **8:40** Poselství svatých: Dorothy Dayová **8:50** Cvrlikání (21. díl): Hukl **10:00** Octava dies (737. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán, SDB – Kurz Zacheus **11:40** Když si já zazpívám **11:45** Bible pro nejmenší: Samson **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Zprávy z Věčného města: 14. 10. 2013 **12:25** Platinové písničky (77. díl): Dechovka **12:55** Ars Vaticana (25. díl) **13:05** Deník Ottý Wolfa a osudy jeho rodiny **13:40** V pohorách po horách – Radhošť **13:50** Svět ze hřbetu koně **14:25** Kulatý stůl **16:00** Přejeme si... **16:15** Propast **16:45** Probuzení Haiti **17:15** Dobrý Pastier **17:50** NOEkreace (196. díl) **18:00** Cirkus Noeland (5. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Ruth a Naomi [P] **18:35** Když si já zazpívám **18:45** Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch **19:20** Směr Velehrad 2012 **19:40** Zpravodajské Noeviny (523. díl): 15. 10. 2013 [P] **20:00** Živě s biskupem: Mons. Ladislav Hučko [L] **21:15** Sestra Sára **21:40** Zpravodajské Noeviny (523. díl): 15. 10. 2013 **22:00** P. S. **22:10** Zprávy z Věčného města: 14. 10. 2013 **22:20** Návrat orla skalního do české přírody **22:50** Odkaz vysočanských předků **23:00** Terra Santa News: 9. 10. 2013 **23:20** Město s pěti věžemi **23:40** Přejeme si... **0:00** Misie naživo – Gratias Agit.

Středa 16. 10. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (523. díl): 15. 10. 2013 **6:20** Noční univerzita: RNDr. Gabriela Vlková, Th.D. – Bůh Starého zákona – milosrdný či nemilosrdný **7:55** Tučín **8:10** Ars Vaticana (25. díl) **8:20** Alžběta – jedna z nás **9:10** Zprávy z Věčného města: 14. 10. 2013 **9:20** NOEkreace (196. díl) **9:35** Pro vita mundi (59. díl): Jan Mařík **10:20** Generální audience [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Klapka s... (68. díl) **13:50** Na koberečku **14:00** U NÁS aneb

od cimbálu o lidové kultuře (71. díl): Výlety za písničkou **15:25** Poselství svatých: Dorothy Dayová **15:35** Sestra Sára: O domácím úkolu od papeže **15:40** Zpravodajské Noeviny (523. díl): 15. 10. 2013 **16:00** Prešiel som hranicu **16:50** Levoča 2012 **17:00** Můj Bůh a Walter: Víra a věda [P] **17:15** Divadelná skupina Agape **17:45** Zprávy z Věčného města: 14. 10. 2013 **18:00** Octava dies (737. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Bible pro nejmenší: Samuel [P] **18:40** Když si já zazpívám **18:45** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **19:10** Hornolidečko – Leskovec **19:20** Terra Santa News: 16. 10. 2013 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Večer chval (30. díl): Pfyvozacy [L] **21:10** Léta letí k andělům (56. díl): Stanislav Juránek [P] **21:30** Noční univerzita: Prof. Vladimír Smékal, CSc. – Čím je určena naše cesta životem [P] **22:50** Generální audience papeže **23:20** Podzimní festival duchovní hudby 2013: A. Dvořák – Requiem **0:55** Listy z osamělého ostrova: List do Filadelfie (6. díl): Hledat otevřené dveře.

Čtvrtek 17. 10. 2013: 6:05 Propast **6:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (28. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:55** Léta letí k andělům (56. díl): Stanislav Juránek **7:15** Platinové písničky (77. díl): Dechovka **7:45** Směr Velehrad 2012 **8:05** Terra Santa News: 16. 10. 2013 **8:25** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (81. díl) **9:45** Přejeme si... **10:05** Kulatý stůl **11:40** Když si já zazpívám **11:45** Bible pro nejmenší: Samuel **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. **12:15** Podzimní festival duchovní hudby 2013: A. Dvořák – Requiem **13:45** Generální audience papeže **14:20** Harfa Noemova **14:45** Pro vita mundi (59. díl): Jan Mařík **15:25** Telom i dušou **15:35** Proměny muzea **16:00** Zpravodajské Noeviny (523. díl): 15. 10. 2013 **16:15** Postní pouť **16:40** Andělka **17:15** Tučín **17:30** Ars Vaticana (26. díl) **17:40** NOEkreace (196. díl) **17:50** Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch **18:25** Když si já zazpívám **18:30** Bible pro nejmenší: David a Goliáš [P] **18:40** Cesta k andělům (76. díl) **19:30** Budu pomáhat: Domov Sue Ryder: Domov pro seniory **19:40** Zpravodajské Noeviny (524. díl): 17. 10. 2013 [P] **20:00** Cvrlikání (22. díl): Pozdní sběr **21:05** Putování po evropských kláštřech: Trapistický klášter v Caldey Island, Wales **21:40** Zpravodajské Noeviny (524. díl): 17. 10. 2013 **22:00** P. S. **22:10** V pohorách po horách – Radhošť **22:25** Přejeme si... **22:40** Octava dies (737. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:10** Prešiel som hranicu **0:05** Můj Bůh a Walter: Víra a věda **0:20** Zpravodajské Noeviny (524. díl): 17. 10. 2013 **0:35** Příběh Růžencového oltáře.

Pátek 18. 10. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (524. díl): 17. 10. 2013 **6:20** Milovať až do zabudnutia **7:10** NOEkreace (196. díl) **7:20** Prešiel som hranicu **8:10** Listy z osamělého ostrova: List do Filadelfie (6. díl): Hledat otevřené dveře **8:40** Noční univerzita: Prof. Vladimír Smékal, CSc. – Čím je určena naše cesta životem **10:00** Na koberečku **10:10** Naše zasvěcení **10:35** Klapka s... (68. díl) **11:40** Když su já zazpívám **11:45** Bible pro nejmenší: David a Goliáš **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Přejeme si... **13:05** Ars Vaticana (26. díl) **13:15** Léta letí k andělům (56. díl): Stanislav Juránek **13:35** Koncert královský **14:30** Směr Velehrad 2012 **14:50** Tučín **15:05** Dobrý Pastier **15:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (28. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **16:05** Zpravodajské Noeviny (524. díl): 17. 10. 2013 **16:20** Dobro ako princíp svetla a pravdy **16:45** Živě s biskupem: Mons. Ladislav Hučko **18:00** Cirkus Noeland (5. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: David v nebezpečí [P] **18:35** Když si já zazpívám **18:45** Můj Bůh a Walter: Víra a věda **19:00**

Putování po evropských kláštřech: Trapistický klášter v Caldey Island, Wales **19:35** Hornolidečko – Prlov **19:45** Zprávy z Věčného města: 18. 10. 2013 [P] **20:00** Kulatý stůl (125. díl): Nemocnickí kaplani [L] **21:45** Česká bible v průběhu staletí **22:00** Nedělní čtení: 29. neděle v mezidobí [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Cesta k andělům (76. díl) **23:35** Postní pouť **0:05** Melódia dúhy **0:20** V pohorách po horách – Radhošť **0:30** Výroba pískovcových brousků **0:45** Gavran.

Sobota 19. 10. 2013: 6:05 Hornolidečko – Prlov **6:15** Zprávy z Věčného města: 18. 10. 2013 **6:25** Postní pouť **6:50** Léta letí k andělům (56. díl): Stanislav Juránek **7:10** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **8:15** Poselství svatých: Dorothy Dayová **8:25** Cirkus Noeland (5. díl) **8:55** Když si já zazpívám **9:00** Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch **9:35** Můj Bůh a Walter: Víra a věda **9:50** Prešiel som hranicu **10:40** Na pořadu rodina – Dítě školou povinné **12:00** Polední modlitba [P] **12:05** P. S. **12:15** Zpravodajské Noeviny (524. díl): 17. 10. 2013 **12:30** Nedělní čtení: 29. neděle v mezidobí **13:00** Přejeme si... **13:15** Propast **13:50** Terra Santa News: 16. 10. 2013 **14:10** Barva lásky **14:40** Zhora dané – Ján Jurák **15:05** Zprávy z Věčného města: 18. 10. 2013 **15:15** NOEkreace (196. díl) **15:25** Platinové písničky (77. díl): Dechovka **16:00** Hornolidečko – Prlov **16:10** Cvrlikání (22. díl): Pozdní sběr **17:15** Levoča 2012 **17:25** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **17:50** Listy z osamělého ostrova: List do Laodiceje (7. díl): Běž na nákup [P] **18:20** Když si já zazpívám **18:25** Bible pro nejmenší: David v nebezpečí **18:30** Živě s biskupem: Mons. Ladislav Hučko **19:45** V souvislostech (24. díl) [P] **20:00** Večer s Janem Špátou: Země svatého Patrika, Mezi světlem a tmou, Matějská pouť **21:10** Sestra Sára **21:35** V pohorách po horách – Velký Roudný [P] **21:45** Zprávy z Věčného města: 18. 10. 2013 **22:00** P. S. **22:10** Budu pomáhat: Domov Sue Ryder: Domov pro seniory **22:20** Noční univerzita: RNDr. Gabriela Vlková, Th.D. – Bůh Starého zákona – milosrdný či nemilosrdný **23:55** Proměny muzea **0:20** Koncert smyčcového orchestru ZUŠ a dětského pěveckého sboru MIBIDIZO.

Neděle 20. 10. 2013: 6:15 Dobrý Pastier **6:50** Ars Vaticana (26. díl) **7:00** Noční univerzita: Prof. Vladimír Smékal, CSc. – Čím je určena naše cesta životem **8:15** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **8:40** Směr Velehrad 2012 **9:00** Cvrlikání (22. díl): Pozdní sběr **10:10** Zprávy z Věčného města: 18. 10. 2013 **10:20** Město Bohumín **10:35** Večer s Janem Špátou: Země svatého Patrika, Mezi světlem a tmou, Matějská pouť **11:45** Na koberečku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (24. díl) **12:35** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:30** Platinové písničky (78. díl): Dechovka [P] **14:00** Budu pomáhat: Domov Sue Ryder: Domov pro seniory **14:10** Svět zaniklých technologií **14:40** NOEkreace (197. díl) [P] **15:00** Mše svatá z kostela sv. Cyrila a Metoděje z Prahy – Karlína [L] **16:20** Hermie a přátelé: Kdo tu vlastně řídí? [P] **16:55** Sedmihlásky: Já su ráda **17:00** Cirkus Noeland (6. díl) [P] **17:30** Sobecký obr **18:10** Veneto **18:25** Můj Bůh a Walter: Víra a věda **18:40** Zprávy z Věčného města: 18. 10. 2013 **19:00** Léta letí k andělům (56. díl): Stanislav Juránek **19:20** Kde se dělá dobro [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Octava dies (738. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** I. Absolventský koncert Akademie Václava Hudečka 2013 **22:05** V souvislostech (24. díl) **22:20** Živě s biskupem: Mons. Ladislav Hučko **23:35** Nedělní čtení: 29. neděle v mezidobí **0:10** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Obrázky z Jogglandu **0:35** Ars Vaticana (26. díl) **0:45** Tučín.

Srdečně zveme na **DUCHOVNÍ CVIČENÍ**, které **povede P. Anthony Saji VC**, indický misionář a nástupce P. Billa, **od 17. do 23. listopadu 2013 v Hrotovicích u Třebíče**. Exerciice jsou určeny pro lidi každého věku, vzdělání a stavu, pro zasvěcené osoby i laiky. Cílem je opečinout si, být s Ježíšem, naslouchat Jeho slovu, zažít Jeho lásku a objevit **LEPŠÍ – Boží plán** s naším životem. Více informací na www.cz.frbill.net nebo na telefonu **606 627 636**.

V neděli 20. října 2013 v 16.15 hod. ve Francouzském sále svatokopecské fary (Svatý Kopeček u Olomouce) bude BESEDA S MARTINEM KUČEROU O ČINNOSTI CHARITY NA OLOMOUCKU V LETECH 1922–1952. Vyprávění bude doplněno promítáním dobových snímků.

Zveme na **POUŤ ZA VÍRU V NAŠICH RODINÁCH**. Pouť povede **od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku** u Olomouce. Cesta je dlouhá cca **8 km** a jde zhruba o **2 hodiny chůze**.

Podle svých fyzických sil a možností se můžete k pouti přidat: ve 12.45–13.00 hod. před katedrálou sv. Václava (odchod ve 13.00 hod.) nebo asi ve 14.30 hod. pod kopcem v Samotiškách (zde je také možné sednout na autobus a vyvézt se nahoru) nebo v 15.00 hod. na mši sv. v bazilice na Svatém Kopečku. Nejbližší termín poutě je **27. října 2013**, další **10. listopadu 2013**. **Bližší informace** jsou na www.rodinnyzivot.cz nebo na tel. 587 405 251 či e-mailu: reznickova@arcibol.cz.

DIECÉZNÍ MARIÁNSKÉ VEČEŘADLO v Růženeckém kostele v Českých Budějovicích bude v sobotu 19. října 2013 ve 14 hodin. Program: modlitba svatého růžence

- modlitba za Svatého otce • svátostné požehnání
- čtení poselství a výklad k tomuto poselství z knihy „Kněžím, přemilým synům Panny Marie“ • zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie • mše svatá – hlavní celebrant Mons. Pavel Posád, pomocný biskup českobudějovický. Předpokládané ukončení večera v 16.30 hodin.

Srdečně Vás zvou modlitební skupiny Mariánského kněžského hnutí z Českých Budějovic a okolí a P. Zdeněk Prokeš, kněz spoludovědný za MKH.

Liturgická čtení

Neděle 13. 10. – 28. neděle v mezidobí

1. čt.: 2 Král 5,14–17
Ž 98(97),1,2–3ab,3cd–4
Odp.: srov. 2b (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)
2. čt.: 2 Tim 2,8–13
Ev.: Lk 17,11–19
Slovo na den: Byli očištěni.

Pondělí 14. 10. – nez. pam. sv. Kalista I.

1. čt.: Řím 1,1–7
Ž 98(97),1,2–3ab,3cd–4
Odp.: 2a (*Hospodin uvedl ve známost svou spásu.*)
Ev.: Lk 11,29–32
Slovo na den: Zde je přece někdo víc.

Úterý 15. 10. – památka sv. Terezie od Ježíše

1. čt.: Řím 1,16–25
Ž 19(18),2–3,4–5
Odp.: 2a (*Nebesa vypravují o Boží slávě.*)
Ev.: Lk 11,37–41
Slovo na den: Nestvořil také vnitřek?

Středa 16. 10. – nez. pam. sv. Hedviky nebo sv. Markéty Marie Alacoque (v ostravsko-opavské diecézi: svátek sv. Hedviky)

1. čt.: Řím 2,1–11
Ž 62(61),2–3,6–7,9
Odp.: 13b (*Pane, ty odplicíš každému podle jeho díla.*)
Ev.: Lk 11,42–46
Slovo na den: Břemena.

Čtvrtek 17. 10. – památka sv. Ignáce Antiochijského

1. čt.: Řím 3,21–30a
Ž 130(129),1–2,3–4,5–6a
Odp.: 7bc (*U Hospodina je slitování, hojně u něho je vykoupení.*)
Ev.: Lk 11,47–54
Slovo na den: Klíč k poznání.

Pátek 18. 10. – svátek sv. Lukáše

1. čt.: 2 Tim 4,9–17b
Ž 145(144),10–11,12–13ab,17–18
Odp.: srov. 12a (*Ať tvoji zbožní, Hospodine, vypravují o slávě tvé vznešené říše.*)
Ev.: Lk 10,1–9
Slovo na den: Poslal je před sebou.

Sobota 19. 10. – nez. pam. sv. Jana de Brébeuf, Izáka Joguese a druhů nebo sv. Pavla od Kříže nebo sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Řím 4,13,16–18
Ž 105(104),6–7,8–9,42–43
Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Lk 12,8–12
Slovo na den: Před Božími anděly.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

12. – 19. ŘÍJNA 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 13. 10.	PO 14. 10.	ÚT 15. 10.	ST 16. 10.	ČT 17. 10.	PÁ 18. 10.	SO 19. 10.									
Antifona	1136	1262	1150	1278	1734	1953	1181	1311	1708	1924	1563	1761	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	786	884	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1559	1756	1182	1312	1708	1925	1673	1893	1666	1883		
Antifony	1137	1264	1151	1279	1167	1296	1183	1313	1198	1330	1682	1761	1229	1364		
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	813	914	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1735	1954	1186	1317	1710	1926	1682	1762	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	720	813	1155	1284	1735	1954	1186	1317	1562	1760	1563	1762	1669	1886		
Prosby	1140	1268	1155	1284	1724	1943	1186	1317	1711	1927	1682	1762	1655	1886		
Závěrečná modlitba	721	813	1558	1755	1560	1757	1561	1758	1562	1760	1564	1763	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	1187	1318	1203	1335	792	890	1233	1369		
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	1190	1322	1206	1338	1684	1763	1236	1372		
Závěrečná modlitba	721	813	1159	1288	1175	1305	1191	1322	1206	1339	1564	1763	1236	1372		
Nešpory:																
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1160	1290	1560	1757	1192	1323	1714	1932	1685	1764	807	907
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1177	1307	1193	1324	1208	1341	1685	1765	808	908
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1678	1897	808	908
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1164	1294	1737	1956	1196	1327	1717	1934	1686	1765	810	911
Ant. ke kant. P. M.	720	813	721	813	1164	1294	1737	1956	1196	1328	1563	1760	1564	1766	721	814
Prosby	1135	1261	1149	1277	1165	1294	1731	1950	1196	1328	1718	1936	1686	1766	811	911
Záv. modlitba	721	813	721	813	1558	1755	1560	1757	1561	1758	1562	1760	1564	1763	722	814
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

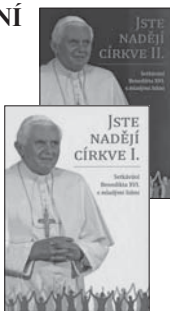
Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

JSTE NADĚJÍ CÍRKVE I., II. • SETKÁVÁNÍ BENEDIKTA XVI. S MLADÝMI LIDMI

Sestavil a úvodní studii napsal P. Jan Balík • Překlady textů P. Milan Glaser, P. Josef Kolářek, P. Bohumil Kolář, Jiří Kratochvíl, Elena Voctová - Massa, P. Tomáš Mříávek

Během svého pontifikátu prožil papež Benedikt XVI. celou řadu setkání s mladými lidmi. Bohatství jeho promluv je uceleně zachyceno v této dvoudílné publikaci. První díl zachycuje průběh světových dnů mládeže a obsahuje studii P. Jana Balíka o papežově linii pastorace mládeže. Druhý díl přináší výběr z papežových promluv pro mládež během apoštolských cest a několik stěžejních projevů o mládeži.

Paulinky • Váz., 117x170 mm, díl I. - 344 stran, díl II. - 232 stran, 288 Kč - cena je za komplet, samostatně díly neprodejně

představ o životě. Příběh nabízí možnost nahlédnout za klášterní zdi a doprovázet hlavní hrdinku procesem očišťování a sjednocování s Kristem. Je také zajímavým svědectvím o pohnutých osudech řeholního společenství sester těšitelek, které krátce po svém rozšíření v Čechách čelí hrůzám světové války a perzekucím po roce 1948. Nepřátelská opatření komunistického režimu však hlavní hrdince příběhu paradoxně otevřela dveře k splnění velké životní touhy.

Kongregace těšitelek Božského Srdce Ježíšova, Rajhrad Brož., 115x205 mm, 216 stran, 199 Kč

MEDITACE

Papež František • Český překlad Milan Glaser

Texty vybrané z promluv, homilií a audiencí Svätého otce Františka.

Trapistky Brož., A6, křídový papír, 32 stran, 50 Kč

DÁVÁM VŠECHNO • ŽIVOTOPIS SESTRY MARIE ANEŽKY KOMTESY FRANTIŠKY COUDENHOVE-HONRICHES

Elena Sebiňová • Ze slovenštiny přeložila Jana Zelenková

Poctivé hledání Boží vůle zavede mladou šlechtičku, majitelku moravského panství v Kunštátu, až do chudinských čtvrtí v Argentině. Kniha přináší poutavé vyprávění o její životní cestě plné zvrátů, o touze žít pro Krista a pro chudé, která ji vede ke zřeknutí se majetku, ale hlavně vlastních

STRACH BUŠÍ NA DVEŘE • PŘÍBĚH KNĚZE VE SPÁRECH StB

Marie Šulcová • Editor a odpovědný redaktor Jan Paulas

Příběh kněze, který přistoupil na spolupráci s StB. Příběh kněze, který vdechl jedné vlažné farnosti nový život, a řada mladých lidí s ním objevila svou vlastní víru. Příběh kněze, který poskytoval informace i zprostředkování. Co převáží na vahách života?

Katolický týdeník s. r. o. Váz., 132x205 mm, 200 stran, 229 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011
P. P.

TZ D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci. Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Vteček, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mraví. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz); objednávkový týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerc: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnická 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nevezřejněné příspěvky nevracíme.